

Contează!

Anul III, nr. 2(5),
Iulie-decembrie 2012

**LICEUL TEHNOLOGIC „VASILE CONTA“
TÂRGU-NEAMȚ**

UN NOU ÎNCEPUT

Se spune că progresul presupune să închei o etapă din viață pentru a trece la o alta, să faci o schimbare în bine pentru a ajunge la un rezultat dorit.

Am încheiat ciclul primar, ne-am despărțit cu regret și cu durere de doamna învățătoare, iar cei patru ani au trecut ca un vis frumos, ca un basm cu feți-frumoși și llene Cosânzene.

Parcă mai ieri eram „boboceii” ce pășeau cu emoție pragul acestei școli. Clasa întâi părea un tărâm necunoscut, plin de numere și litere, un loc atractiv ce totuși mă făcea să tremur. Zâmbetul și blândețea doamnei învățătoare au fost cele care m-au determinat să-mi zic: „Nu te teme, oricât de greu ar fi! Dacă planul «A» nu merge, fii calm! Alfabetul are și alte litere!”

Anii au trecut și am descoperit că alfabetul e nimic pe lângă fracții, iar înmulțirea e ușoară în comparație cu predicatul nominal. Am aflat însă ceva cu mult mai important!

Am aflat că viitorul aparține celor ce cred în frumusețea viselor lor, că succesul se ascunde în ambiția de a nu renunța, că putem fi buni fără niciun efort, că prieteni adevărați îți sunt cei ce îți spun când greșești, dar care te ajută să te ridici când cazii! Am aflat că „toți pentru unul și unul pentru toți” nu este doar deviza muschetarilor, ci este un crez pe care îl putem adopta și că nu trebuie să ne oprim din joacă atunci când creștem și că trebuie să ne păstrăm inocența atunci când ne jucăm.

Privesc deci cu speranță spre gimnaziu, cu respect spre domnii și doamnele profesore, cu încredere către părinți și cu credința că bunul Dumnezeu ne va ocroti și ne va îndruma pașii!

Mulțumesc!

Rareș Lipan, clasa a V-a B

**„Cele mai frumoase zile din viața noastră
sunt acelea pe care le îngropăm în cripta amintirilor” - VASILE CONTA**

Am pășit deja în cel de al XV-lea an de existență a școlii noastre. În fiecare an, la mijloc de noiembrie, suntem în sărbătoare și depănăm amintiri...

Să-ți începi activitatea într-o școală nouă, să fii tu cel care hotărăște cum va fi mobilierul, ce material didactic vom folosi, cum vor arăta perdelele și covoarele, ce destinație vor avea sălile, unde să plantăm pomii, cum va fi prima zi de școală pentru cei 1.024 de elevi, și se poate întâmpla doar o dată în viață! Mie mi s-a întâmplat, fiind la vremea aceea directorul acestei școli și alături de mine un întreg colectiv de curajoși care optaseră să vină într-o școală nouă, chiar dacă renunțau la un post bun într-o școală de tradiție.

Nu am lăsat ca timpul să treacă peste noi, ci noi am luat-o puțin înaintea timpului și am dorit să facem mereu mai mult. Dovadă este faptul că am luptat, și nu e prea mult spus, să avem clase speciale de muzică, de arte plastice, de sport, care au pregătit elevii cu aptitudini în aceste domenii, iar apoi înființarea claselor de liceu.

Ce face un tânăr la 15 ani!? Are deja carte de identitate, se gândește să pășească spre o nouă etapă a vieții, este încrezător, dornic de a se face remarcat. Asemenea unui tânăr de 15 ani, și Liceul „Vasile Conta” se maturizează de la un an la altul, va obține în curând acreditarea ca liceu, își dorește generații cât mai bune de elevi și se face remarcat printre liceele de elită din județ.

Prof. Emilia Cojocaru – director în perioada 1997-2005

Împreună ne este mai ușor

Nevoile de educație ale comunității locale și viziunea comună a grupurilor de interes au permis realizarea, în unitatea noastră școlară, a unui învățământ de calitate prin aplicarea flexibilă a standardelor de pregătire.

Rezultatele și nivelul performanțelor au determinat conducerea unității școlare, numită în octombrie 2005, să deruleze un proiect educațional având ca țintă strategică acreditarea Liceului Tehnologic „Vasile Conta” ca organizație furnizoare de educație.

În urma evaluării ARACIP din februarie 2007 și decembrie 2007, am realizat transformarea unității gimnaziale în unitate liceală.

Liceul nostru este locul în care învățăm, înainte de toate, că spiritul și bogăția lui sunt cele care dau măsura noastră și a faptelor noastre.

Învățăm unii de la alții că împărtășind adevăratele valori devenim mai bogați.

La ceas de bilanț, elevi și profesori dau trecutului ce este al lui, împliniri, eșecuri, nostalgii și, în același timp, deschid porțile viitorului cu tot ce înseamnă el.

Curajul, dorința și nevinovăția elevilor, clădite pe experiențe și valoarea profesorilor lor, vor face din Liceul Economic „Vasile Conta” o unitate etalon ce-și merită locul câștigat în rândul instituțiilor de învățământ nemțene.

Prof. Grigore Manole – director în perioada 2005-2008

**Ceas aniversar pentru actualii și foștii elevi și profesori
ai Liceului Tehnologic „Vasile Conta” din Tg.-Neamț**

Cincisprezece ani au trecut de când instituția și-a deschis porțile pentru prima dată elevilor. Este o mare sărbătoare, este o cifră care trezește emoții. Cele cincisprezece generații de clasa a VIII-a și două generații de liceu ne-au reprezentat cu cinste acolo unde destinul le-a călăuzit drumul și au contribuit alături de corpul profesoral la câștigarea, menținerea și ridicarea prestigiului școlii.

Doresc să felicit pe elevi, profesori, părinți, care și-au pus onoarea, prestigiul și munca în sprijinul acestui proiect – Liceul Tehnologic „Vasile Conta”, care în cei cincisprezece ani au făcut cinste acestui oraș și, de ce să nu spunem, au contribuit la imaginea orașului. În cei patru ani cât am manageriat această instituție, elevii coordonați de profesori au obținut rezultate bune și foarte bune. Nu este de neglijat faptul că media la intrarea în liceu este mare, iar la clasa I locurile se ocupă printre primele din zonă.

Secretul este, paradoxal, cunoscut de toți cei care optează pentru Liceul Tehnologic „Vasile Conta”: seriozitate, profesionalism, pregătire suplimentară a elevilor, consiliere și presiune – în sensul bun al cuvântului – a tradiției. Școala a instaurat un climat prietenos, bazat pe responsabilitate și respect, stimulând încrederea în sine și stima de sine. Profit de ocazie să vă mulțumesc că existați și vă doresc multă sănătate, putere de muncă și împliniri.

Prof. Anișoara Ioniche – director în perioada 2008-2012

Gânduri aniversare

Motto: *Eu nu pot vorbi onest decât despre prezent*

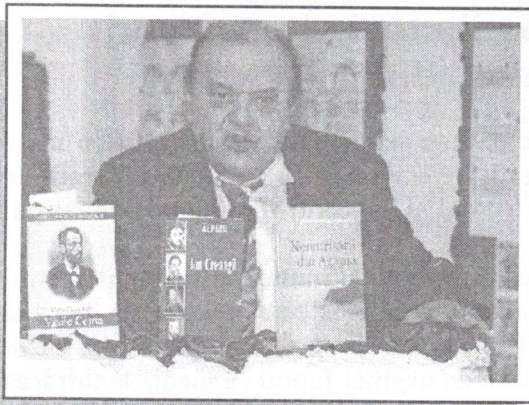

Părinți. An de an școala creștea în valoare și dobânda prestigiu. De performanțele elevilor și dascălilor de la „Conta” s-a auzit de mult. S-ar părea că pentru această vârstă, calitățile cu care ne mândrim ar putea fi de-ajuns. Însă drumul către succes e pavat cu multe provocări. Iar anul acesta școlar suntem încercați de cea mai grea provocare a unei astfel de instituții: acreditarea Liceului. Pentru că, din 2007, Școala cu Clasele I-VIII a devenit LEVC. Depășirea acestui examen ar însemna în termeni liceali absolvirea unui examen național. Deoarece avem convingerea reușitei, ne bucurăm, dar, în același timp, realizăm și responsabilitățile care derivă de-aici. Acreditarea Liceului aduce cu sine standarde noi de performanță, atrage creșterea calității și competitivității actului educațional. Dar pentru o echipă de succes ca a noastră acestea reprezintă doar stimulente pentru a excela în educație.

Zilele de sărbătoare sunt un bun prilej de-a ne înnoi. Așa am gândit și noi atunci când am decis să personalizăm sala de festivități. Din acest an școlar, grație strădaniei elevului Lucian Cădere din clasa a XII-a A, școala are o emblemă, și pentru a marca plastic această sărbătoare, dl prof. Dan Țirdea i-a dat contur cromatic, iar elevul Costel Bălțatescu, din clasa a XII-a A, a reprezentat-o sculptural. Dl prof. Țârdea a definitivat din penel și portretul filosofului Vasile Conta, care găzduiește, nu întâmplător, acest spațiu cultural. Pentru disponibilitatea, efortul, dăruirea, sacrificiul dumneavoastră, colectivul de cadre didactice vă mulțumește și vă asigură de respectul și recunoștința noastră.

Azi, la zi aniversară, se cuvine să transmitem urările de viață îndelungată Liceului. „La mulți ani!” tuturor cadrelor didactice, elevilor și părinților, mulțumiri instituțiilor publice, partenerilor educaționali, sponsorilor și tuturor celor care ne-au sprijinit ori de câte ori a fost nevoie.

La zi de sărbătoare am dorit să împărtășim cu toată comunitatea bucuria aniversării noastre. Și asta pentru că dimensiunea evenimentului a depășit cu mult până și așteptările noastre. Activitățile culturale au debutat miercuri, 7 noiembrie, cu deschiderea oficială, atunci când invitații de onoare alături de cadrele didactice ale Liceului și reprezentanții părinților au transmis cuvintele lor de aleasă prețuire la adresa dascălilor și elevilor, punctând de fiecare dată profesionalismul acestora.

Pentru că am descris în debut calea recunoștinței, voi continua drumul prin a mulțumi tuturor celor care au dat curs invitației noastre: reprezentanților instituției publice locale: domnului primar Vasilică Harpa, domnului viceprimar Traian Humulescu, domnului consilier Dan Andrușcă, doamnei consilier Mihaela Marian, domnului consilier Daniel Cozma, domnului consilier Dan Turluiianu; reprezentantului Consiliului Județean Neamț; domnului consilier Ionel Arsene; reprezentanților Inspectoratului Județean Neamț; domnului inspector Cristinel Secară, domnului inspector Gheorghe Brânzei; reprezentanților școlilor partenere: domnului Dorin Moroșanu, directorul Colegiului Național „Ștefan cel Mare”, domnului Gheorghe Apetrei, directorul Colegiului Tehnic „Ion

Creangă”, domnișoarei Adriana Timofte și domnului Gigi Sauciuc, directori adjuncți la același colegiu; domnului Eugen Pitrinjel, director al Școlii Gimnaziale Nr. 2; domnului Constantin Roșu, director al Școlii Gimnaziale Nr. 3; reprezentanților instituțiilor partenere: domnului Gheorghe Tiugea, directorul Casei Culturii; domnului Dănică Gâțlan, directorul Clubului Copiilor; domnului Laurențiu Pavel, directorul Clubului Școlar Sportiv; doamnei Brândușa Chirilă, Colegiul Național „Calistrat Hogaș”; doamnei Lenuş Cucu, director al CITO; domnului Cristian Livescu, directorul Editurii Crigarux, Piatra-Neamț; reprezentantului Protopopiatului - Tg.-Neamț, preot Mihail Daniliuc;

Comitetului Director al Asociației „Proparentes”: doamnei Alexandra Lipan, doamnei Crina Cojocariu, doamnei Angela Măgirescu, domnului Silviu Ștern; foștilor reprezentanți ai comunității locale: domnului Serafim Lungu și domnului Decebal Arnăutu; patronilor societăților comerciale: SC Euromax Prod SRL, SC Ag San Invest SRL; SC Casa Scutaru SRL, SC D@D SRL, SC Casy Miky SRL; reprezentanților mass-media; reprezentanților cadrelor didactice care și-au încheiat activitatea didactică și, nu în ultimul rând, dascălilor activi ai liceului nostru. Momentul cu cea mai mare încărcătură emoțională a fost oferit cu pioasă discreție de preotul Mihail Daniliuc, de la schitul Vovidenia-Neamț. Discursul Domniei Sale a subliniat importanța aproape divină a profesiei de dascăl.

Sala de festivități devenită neîncăpătoare pentru câteva ore, a găzduit, dincolo de invitați, părinți, bunici, prieteni, colaboratori și nu în ultimul rând elevii organizatori ai acestui eveniment. Tuturor le adresez mulțumiri cordiale și aprecierea sinceră a efortului depus.

În ceea ce privește programul manifestărilor culturale, foarte complex și extrem de diversificat, a debutat cu mesajul aniversar al gazdelor și invitaților. Momentul de interes cultural i-a aparținut Președintelui Uniunii Scriitorilor Neamț, criticului literar și de artă, dl Cristian Livescu, care, alături de autorul monografiei dedicate filozofului Vasile Conta, dl Virgil Savin, a recenzat publicului lucrarea mai sus-amintită.

Cei 15 ani de performanțe școlare au fost cuprinși într-un film documentar care, din perspectivă realistă, a surprins traiectoria ascendentă a rezultatelor școlare și extrașcolare obținute de elevii și cadrele didactice ale liceului nostru.

Programul artistic oferit de elevii organizatori a avut elemente de noutate și originalitate, ei personalizând muzical acest eveniment. Astfel, în premieră, **Imnul** liceului a cuprins în versuri emoționante mândria de-a fi elev economist, iar muzica a impus atitudinea oficială și gravă a unui astfel de eveniment. Trebuie menționat că autorii sunt elevii liceului nostru, respectiv Lucian Cădere, cl. a XII-a - compozitor și Magda Gavrioloaia, cl. a X-a - textier; coordonator, prof. Karina Cojocariu. Melodia „15”, interpretată fără cusur de surorile Iustina și Mădălina Rîpanu și orchestrată de elevii Lucian Cădere - clape, Tavi Ciorobîtcă, cl. a VIII-a și Gabi Hantăr, cl. a X-a - chitară electrică, au emoționat publicul prin mesajul aniversar. Dacă muzica ușoară a vibrat de lirism și

sugestie prin vocile interpreților (să nu o uităm pe Ana-Maria Alucăi, cl. a IV-a, multiplă laureată la concursuri naționale și internaționale), muzica populară a relaxat publicul prin joc și voie bună. Solistele Ana Dragu, cl. a VII-a, Elena Trifan, cl. a III-a, și Mihaela Bălțătescu, cl. a IX-a, alături de Ansamblul „Plăieșii” au salutat prin cântec și dans sărbătoarea noastră. În manieră clasică, elevele Mara Marian, cl. a IV-a, și Luciana Cojocar, cl. a VI-a, au emoționat publicul prin sensibilitate pianistică. Colajul latino transpus prin dans de elevii Luciana Cojocar și Ștefan Domnica, cl. a IV-a, a transformat evenimentul într-o serată dansantă. Elevii de clasa a VI-a au mînuit cu mult talent un instrument

muzical modern: block-flote. Dacă pe scenă s-au făcut remarcăți dansatorii trupei „Little stars” (14 fete de 5-6 ani de la G.P.P. Nr. 1), trupa „Ten”, formată din elevi de cl. a X-a și coordonată de eleva Isabela Năstase din cl. a XI-a A, a primit ropote de aplauze. De aprecierea publicului s-a bucurat și solista de numai 5 ani Iustina Obreja, alături de dansatoarele ei, Evelina Cojocariu și Teodora Ciurdea, de la G.P.P. Nr. 1, coordonate de prof. pentru învățământul preșcolar Luminița Agapie. După muzică și dans invitații s-au delectat cu o minidramatizare, intitulată sugestiv „Nu citești o carte?”, în interpretarea elevelor Karina Arsintescu și Alexandra Năstăsescu, din clasa a III-a, coordonate de dna învă. Teodora Toarcăș. Finalul programului a aparținut invitatului special al evenimentului artistic, corala „Basil Anastasescu”, coordonată de dna prof. Eugenia Tiugea.

Dacă sala de festivități a răsunat de vocile pline de emoție artistică, de ritmul alert al pașilor aflați în sincronie cu bucuria publicului, etajul al II-lea al Liceului a devenit pentru o săptămână Galeria Culturală „Vasile Conta”. Ideea creării unui spațiu cultural a aparținut echipei manageriale. El trebuia să ofere posibilitatea manifestării artistice a elevilor, sub toate formele ei. Dar ceea ce s-a construit acolo a depășit obiectivele propuse inițial. Grație unor coordonatori dedicați și foarte talentați, elevii au avut pregătite săli tematice cu nume sugestive, bine organizate, în care s-au putut exprima artistic. Astfel că invitații la o plimbare prin **Galeria Culturală** s-au putut opri la o ceainărie și/sau la un magazin al visurilor, la două standuri expoziționale sau la un magazin cu produse hand-made. Oferta culturală foarte bogată a fost completată de oferta gastronomică, prin restaurantul cu produse tradiționale.

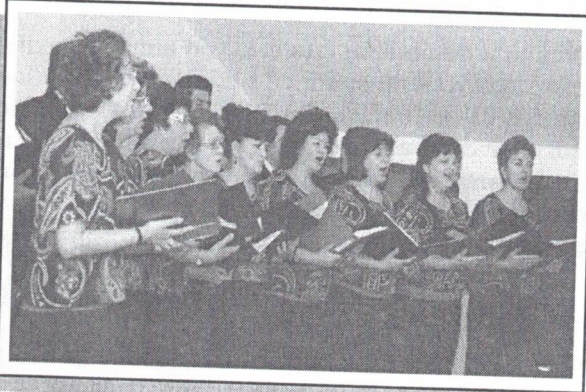
Galeria de artă „Ars Coloris”, coordonată de domnul profesor Dan Țârdea, și-a propus prin activitatea elevilor implicați să prezinte procesul creativ „în direct” și rezultatele acestuia, abordând tehnici tradiționale sau inovatoare în funcție de tema propusă. În rolul gazdelor, doi elevi pasionați de creația plastică: Ungureanu Maria și Istrate Codruț, de la clasa a VI-a. Au fost expuse lucrări de pictură ale elevei Tărăntuș Nicoleta din clasa a VI-a, icoane pe lemn realizate de către elevii Seminarului Teologic „Veniamin Costachi”, precum și figurine modelate din plastilină de către eleva Morianu Carmen, din clasa a VII-a C. Numărul mare de vizitatori de toate vârstele, aprecierile laudative la adresa lucrărilor realizate, precum și întrebările legate de materialele și tehnicile de lucru ne îndreptățesc să concluzionăm că activitatea galeriei de artă a trezit interes și, sperăm, noi pasionați pentru activitățile viitoare.

Ceainăria numită „Ars creationis” și coordonată de doamna profesoară **Oana Filip** s-a născut din dragoste pentru ceai și pentru momentele frumoase petrecute în compania elevilor creativi. Ei au pășit în lumea miraculoasă a ceaiului, pentru a-i descoperi istoria, aroma, calitățile. De dragul lor, am creat o oază de liniște și de magie în care s-au putut ascunde de zgomotul și agitația orașului, în care s-au bucurat de un ceai parfumat, de biscuiți crocanți, cu o carte bună alături. A fost mai mult decât „o ceainărie”, un spațiu cu „ceai și metaforă” în care atmosfera creativă a fost întreținută de către Alexandra Avarvarei (clasa a XII-a B), autoarea unei încercări originale de roman (*Cartea vieții. Rimini*). Standul de carte școlară a fost găzduit de eleva Gabriela Marin, elevă în clasa a XII-a A și redactor-șef al revistei **Contează**. Editura **Crigarux**, sub conducerea domnului Cristian Livescu, a prezentat o expoziție de cărți ale autorilor nemțeni și numai. Elevele Maria Apostol (clasa a VI-a B), Mara Cojocar, Adela Țărnă, Miruna Roman (clasa a VI-a C), Iustina Croitoriu, Ștefana Huțanu (clasa a VII-a C). Alți elevi au fost antrenați în diverse jocuri ale minții, seduși de muzica ambientală oferită de către elevii Lucian Cădere și Tavi Ciorobâtcă. Efortul tinerilor a fost apreciat de către vizitatorii numeroși, care și-au exprimat dorința menținerii acestui spațiu creativ în cadrul Liceului.

„**Ars vitalium**” a fost **Magazinul visurilor** noastre. În cadrul unui proiect anterior, aflaserăm că 43% dintre elevii școlii sunt încă indeciși în ceea ce privește viitorul lor. Rând pe rând, cei prezenți, cu ajutorul elevilor implicați în proiect și al doamnei profesor **Cristina Ioan**, coordonatoarea galeriei, s-au lăsat purtați în locul în care se poate fixa un ideal - copacul dorințelor -, apoi au fost cuprinși în mrejele cunoașterii de sine. Au aflat astfel că e important lângă cine vrem să muncim, hainele pe care vrem să le purtăm, sănătatea, calitățile și defectele noastre. Chestionare de interes, chestionare de personalitate, cum să scriem o scrisoare de intenție sunt esențiale în împlinirea unui vis. Musafirii s-au lăsat vrăjiți de multitudinea meseriilor, înțelegând că echilibrul dintre avantaje și dezavantaje e greu de atins. Au pășit pe tărâmul celor care și-au atins visul. Au aflat povești de viață și gânduri de acțiune ale unor oameni celebri (Bill Gates, Edison etc.). Tot aici, copiii au primit în dar, de la foștii elevi ai școlii, sfaturi legate de aspirațiile lor, de felul cum îi poate ajuta școala în deciziile lor. Dintre elevii care au făcut ca acest magazin să existe, amintim: Ștefania Trofin, Loredana Mătălică, Valentin Monu, Iulia Ciocîrtău, Iuliana Faig, Ștefan Hîngănescu, Roxana Nițoia,

Iliora Dolhăscu, Dumitru Negru, Florin Coman, Elena Coropcă, Alexandru Apetri, Iulian Tudose, Luciana Gabor, Gabriel Țară (clasa a XI-a C), Clara Ungureanu, Vlad Gavril (clasa a IX-a A), Irma Bobescu (clasa a V-a C), Leonard Hângănescu, Sebastian Olaru, Alexandra Pintilie (clasa a VI-a B), Ana-Maria Filip (clasa a VIII-a B), Isabela Nastase (clasa a XI-a A). Proiectul a vrut și a reușit să scoată în evidență multiplele variante în alegerea viitoarei meserii.

„Ars ludica” a fost spațiul preșcolarilor, adică G.P.P. Nr. 1 și G.P.P. Nr. 2 (cea din urmă, structură a Liceului timp de patru ani), reprezentate de **doamnele coordonatoare Cătălina Apopei și Mariana Cozma**. Prin expoziția lucrărilor copiilor lor au recreat universul artistic al preșcolarilor. Abordând diferite tehnici de lucru, copiii s-au remarcat prin îndemănare, creativitate și originalitate. Reprezentările grafice, plastice sau fotografice au adus în prim-plan talentul ascuns al copiilor stimulat de acești artiști: educatorii.

„Ars laboranti”, prin atelierele de lucru coordonate de **doamna profesoară Codruța Balan**, și-a propus evidențierea caracterului de dualitate (științific și practic) al disciplinei educație tehnologică; identificarea materialelor necesare unor activități

practice; realizarea unor produse simple utilizând materiale specifice și materiale reciclabile; aplicarea de soluții pentru înlăturarea unor disfuncționalități din mediul apropiat; elaborarea unor strategii pentru realizarea unor obiective practice; analiza caracteristicilor produselor. Cele șase ateliere de creație au acoperit o gamă foarte largă de proiecte. Primul atelier s-a ocupat de realizarea proiectelor în Power Point. Elevii clasei a VIII-a C (Andra Câmpanu, Valentin Pascal, Mădălina Moldovan, Mălina Grosu, Petru Secară, Eduard Butnariu, Mihail Ciubotariu) au dovedit măiestrie în prezentarea electronică a proiectelor. Elevii Bogdan Afloarei, Andreea Gușavan, Marina Anghelina, Andreea Țuțuianu din clasa a VII-a C, au prezentat proiectele lor, reprezentând aplicații practice cu materiale precum, cauciucul sau masele plastice. Tehnica Origami a găsit o interpretare magistrală prin reprezentările elevilor din clasa a V-a C. Elevii clasei a VIII-a B (Adelina Anița, Andreea Brânzei, Elena Rezmeriță) și elevii clasei a VI-a A (Andrei Miron, Denisa Băetu, Luisa Mihăiasa) s-au dovedit a fi maeștri în realizarea unor bijuterii din diferite materiale textile. La această galerie, felicitările au fost realizate pe loc și oferite invitaților de însăși creatorii lor (Elena Rezmeriță, clasa a VIII-a B și Andreea Apostol din clasa a VI-a A). Elevele au construit felicitări pentru diferite ocazii, impresionând publicul prin creativitate, originalitate și diversitate. Elevii din clasa a IV-a au construit adevărate piese de artă din plastilină. Obiectele finite au impresionat prin tehnica detaliului, prin dimensiune, cromatică și tematică.

„Ars traditionis”, galeria reprezentată de **Florinela Alucăi**, eleva acestei instituții, în clasa a X-a B, împreună cu unchiul ei, **Vasile și Maria Neamțu**, meșteri populari din Nemțșor – Neamț, au organizat un muzeu al satului cu obiectele din ograda și lada de zestre a țaranului român și au atras privirile celor ce au trecut pragul, aducându-le aminte cu nostalgie de trecutul lor sau al poporului român. Pasiunea de a mânuși pensula i-a fost descoperită Florinei încă de la grădiniță, iar dragostea pentru arta plastică și arta populară, din momentul în care a început să participe la târgurile meșterilor populari și la expozițiile organizate pe aceste teme. Expoziția acestui tânăr artist plastic, așa cum se declară, a fost o încântare pentru public și o lecție de artă pentru noi toți.

Biblioteca Liceului, un alt lăcaș de cultură, a completat seria activităților dedicate sărbătorii instituției, prin prezentarea video a proiectelor școlare și extrașcolare realizate de elevii și profesorii noștri în anii școlari precedenți: Proiectul județean „Mari scriitori în contul liceenilor economiști” - Ediția I, 2009 și Ediția a II-a, 2010; manifestarea culturală „Zilele Ion Creangă” - ediția a XI-a, 2009.

Din cuprins:

- „Calul Bălan” – dramatizare în două acte;
- „Capra cu trei iezi” – dramatizare într-un act;
- „Colindul” elevilor economiști – program artistic;
- Proiectul local „Dragobete – 2010”;
- Simpozionul Național „Ars Oeconomica” – 2011;
- „Ivan Turbincă” – dramatizare în trei acte, 2012.

La activitatea au participat elevii claselor primare, gimnaziale și liceale.

Competițiile sportive organizate de domnii profesori de educație fizică au constituit o alternativă la celelalte activități propuse de organizatori. În acest sens, Cupa „Zilele liceului” a fost râvnită de elevii înscriși la handbal sau fotbal, tenis, șah, volei.

Arome stelare

Era seară, iar eu stăteam pe balcon în căldura mângâietoare a verii. Priveam gânditoare la picurii de chihlimbar de pe pânda imensă și neagră de deasupra capului meu. Mă întrebam: „Oare cum poate universul să creeze asemenea minunății: stele, galaxii, planete...? Aș vrea să aflu cum se formează toate acestea”.

Zâmbeam ușor, uitându-mă la ele. Clipesc o dată din ochi, iar când îi deschid, în fața mea văd numai galaxii și stele. Atunci, nu puteam să fac nimic. Stăteam ca o statuie și priveam, deoarece nu știam ce s-a întâmplat cu mine. După câteva minute, mi-am revenit și am observat că zbor pe ceva auriu, ca un praf, și că mă îndrept spre o galaxie, dar alta decât a noastră. Am încercat să mă liniștesc, respirând ușor, dar când am început să fiu mai liniștită, am auzit niște voci subțiri în spatele meu și inima mea a început să bată mai tare ca un ciocan în niște cuie. Mi-am întors capul foarte încet și văd trei stelute care se uitau la mine și zâmbeau. Aveau niște ochișori foarte dulci și expresivi, parcă făcuți din marțipan, aveau niște gurițe roșii ca cireșele coapte în miez de vară, iar corpul lor auriu strălucea așa de tare, încât nici eu nu puteam să le privesc prea de aproape.

- Cum te numești? Noi suntem Zuri, Aby și Cori. Vrei să ne jucăm împreună? Eu, încă surprinsă de minunata lor frumusețe, de-abia am izbutit să le răspund:

- Da, desigur!

Apoi, după o mică pauză, am mai spus:

- Numele meu este Mara, dar ce cauți aici?

- O să vezi, dar până atunci haide să ne jucăm!

M-am împrietenit repede cu cele trei stele și deja ne distrăm foarte bine. După vreo cinci ore de jucat, Zuri mă întreabă dacă vin cu ele în Dulcineea. Puțin cam sceptică, dar sigură că îmi va plăcea acel loc, mă duc cu încredere cu ele, ajungând acolo pe un cal din sirop de cometă. După nu știu exact peste cât timp, ajungem în fața unei uși urâte și dărăpănate. Zuri îmi spune să deschid ușa pentru că nu o să mi se întâmple nimic rău, dar nu puteam. Îmi era prea frică. Atunci, cele trei prietene ale mele s-au așezat în fața mea și au început să-mi zâmbească. După câteva secunde, din spatele meu venea o lumină strălucitoare. Mi-am întors încet capul și am văzut o ființă minunată, care nu poate fi numită fată sau femeie datorită frumuseții unice pe care o avea. Mă uitam mirată la ea, analizându-i corpul. Avea un păr lung și bogat, de culoarea ciocolatei, care stătea frumos pe umerii ei, ochii mari, expresivi, de culoarea melasei, care mă priveau călduros și buzele mari, trandafirii și perfecte formau cea mai minunată ființă din univers. Fiind cât un deget de-al zânei, ea mă ia în palma ei și mă mângâie pe cap, umplându-mi-l de praful strălucitor din care erau făcute stelutele mele. Apoi îmi zâmbește, iar eu înțeleg că vrea să deschid ușa. Mă duce în fața ușii, iar eu, cu mâna tremurând, deschid ușor pe clanță, iar când deschid ușa, o lumină roz și mult zahăr sar pe mine. Acel loc era un adevărat paradis al dulciurilor! Peste tot erau numai stelute: unele făceau briose, altele le împachetau, altele erau îmbrăcate în uniformă de poștaş și livrau briosele printr-un tobogan de caramel undeva așa de departe, încât eu nu vedeam unde le duc.

Zâna s-a transformat într-o fetiță de înălțimea mea și a început să-mi explice:

- Vezi stelele de acolo care fac briose? mă întreabă ea... Dar ce glas de înger are! Și cum i se mișcă buzele, ca aripile unei turturele!

- Da, le văd.

- Ei bine, acele briose sunt „materia primă” pentru toate lucrurile din univers: stele, galaxii, planete. Iar stelele poștaş le transformă în unele din acestea și prin acest tobogan din caramel le duc la locul lor.

- A, acum am înțeles! Voi m-ați auzit când am întrebat cum se formează toate acestea și ați vrut să-mi arătați, nu-i așa?

- Așa e! Acum, hai! Să-ți fac turul fabricii.

Am mers pe o potecă din turtă dulce, apoi am urcat niște scări din frișcă și am ajuns. Prin interior, totul era făcut din dulciuri și fructe, iar stelele munceau de zor și-mi zâmbeau de fiecare dată când treceam pe lângă ele. După ce am terminat de văzut fabrica, m-am dat împreună cu zâna pe toboganul din caramel și am aterizat chiar pe caii din sirop de cometă cu care am venit aici.

Zâna, pe care o chema Peluche, m-a condus până acasă, la fel și stelutele mele. Când am ajuns pe balcon, timpul era oprit. Se pare că Peluche a oprit timpul pentru mine, ca nimeni să nu observe lipsa mea.

- Mara, de fiecare dată când mai vrei să vii pe la noi și poate să guști niște dulciuri de pe tărâmul nostru, nu trebuie decât să te gândești la noi, iar stelutele vor veni să te ia.

- Sunt sigură că am să mai vin pe la voi! Și vă mulțumesc că mi-ați prezentat atâtea lucruri și mi-ați arătat atâtea minunății ale universului.

- O nimica toată! Nu-ți face griji! Noi nici nu prea aveam ce să facem. Mă bucur că te-am cunoscut! La revedere!

- Și eu mă bucur! Ne vedem curând!

Și de atunci, mereu când sunt supărată, mă refugiez în acel paradis plin de viață, mă joc cu Peluche și cu stelele și sunt din nou fericită.

Mara Cojocariu, clasa a VI-a C

Lucrarea a obținut Premiul I la CONCURSUL DE CREAȚIE LITERARĂ „O LUME DE POVESTE”, realizat în cadrul Programului Operațional Național și cofinanțat de UE prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

Pe cărările naturii, ajung într-o poveste

Cu gândul mă îndrept spre nicăieri. Sunt dezorientat, iar universul îmi joacă o festă. În minte mi se prezintă o puzderie de locuri splendide. Stau pe un nor de vată roz, deasupra tuturor organizându-mi călătoria.

Primul loc ce aş vrea să-l vizitez este Polul Nord. Peisajul este de vis şi ştim cu toţii că acolo locuieşte Moş-Crăciun. Am ajuns în acest ţinut de cristal cu ajutorul lui Rudolph. Văile, învăluite în norii albi ca nişte fuioare de lână, lasă să se vadă sclipirile argintii ale apelor îngheţate. Pe creştetul munţilor s-a aşezat alene o cuşmă de zăpadă, iar vuietul vijeliei şerpuieşte de după dealuri şi apoi dispare în adâncul văilor. Merg cu grijă pe potecile pădurii poleite de un strat de brumă, când creanga unui brad, ca o săgeată, îmi arată calea către casa Moşului, unde lumina zilei pare a fi indoliată, tristă în valuri cenuşii de umbre.

Castelul „Jucăriilor“ era aşezat la înălţime, fiind greu accesibil, asemenea unui cuib de vulturi. În ceaţă, zăpada spulberată de crivăţ nu te lăsa ca să mai vezi acel peisaj mirific. Într-un final, am ajuns la porţile parcă de turtă dulce, împodobite şi finisate cu frişcă. Am intrat sfioasă, întâmpinată cu drag de Crăciuniţă, iar ea m-a condus la Moş-Crăciun. El mă aştepta nerăbdător. Am observat că este foarte ocupat cu scrisorile primite de la copii, de confecţionarea hainelor şi jucăriilor. Am fost serviţi cu ciocolată caldă şi fursecuri. Au fost foarte delicioase. După aceea mi-a prezentat atelierul unde jucăriile erau concepute de spiriduşi, ghidaţi de Moş. Am fost impresionată văzând toate acestea. El mi-a promis că voi primi în noaptea sfântă de Crăciun... tot ceea ce mi-am dorit. Era un moment magic, de extaz.

Sosise timpul plecării, iar cu lacrimi în ochi mi-am luat la revedere. În drum spre meleagurile Elveţiei, admir tabloul splendid al iernii. Această crăiasă mi-o pot imagina ca pe o femeie cu inimă de gheaţă, care nu simte durerea din sufletele oamenilor atunci când trimite peste întreaga lume viscolul şi gerul.

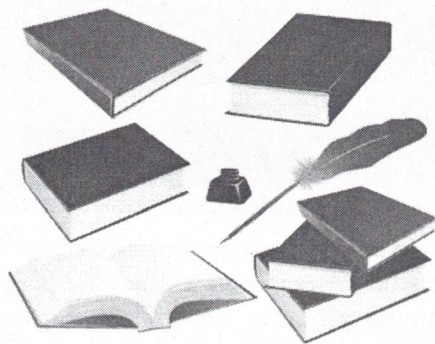
Alene, încep să coboară din cerul lipsit de soare steluţe delicate de zăpadă, apoi mai mari, formând un covor pufos. Ele se aseamănă cu nişte fulgi de lebedă plutind încet spre pământ. Totul pare de zahăr. Copacii înmărmuriţi sunt ca nişte fantasmе, iar săniuţele sunt ca nişte buburuze ce umplu valea de veselie. Un brad şi-a scuturat povara grea de omăt, deschizându-mi o nouă poartă către paradis, stârnind ecouri. Munţii s-au despicat în două, formând o cărare pe care o turmă de mieluşei m-au condus spre o câmpie întinsă învăluită de o văpaie de maci. Pădurile agăţate de coastele dealurilor sunt ca o haină verde, lăsând dezgoliţi umerii dealurilor.

Ştefana Huţanu, clasa a VII-a C

Lucrarea a obţinut Premiul al II-lea la CONCURSUL DE CREAŢIE LITERARĂ „O LUME DE POVESTE”, realizat în cadrul Programului Operaţional Naţional şi cofinanţat de UE prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

Cine suntem?

Căutătorii unei căi ce conduce nu numai spre adevăr, ci şi spre performanţă;
 Oamenii născuţi din metafora timpului, din numerele infinitului, din raţiunea istoriei, din inima universului;
 Nucleul unei lumi în care domină binele;
 Treptele spre o lume a împlinirii;
 Aducătorii de echilibru şi pace;
 Ţara unde visurile se nasc din nevoia de perfecţiune;
 Iubitorii de perfecţiune, nou, frumos;
 Prietenii cifrelor şi literelor;
 Exploratorii sufletelor;
 Noutatea şi diversitatea ideilor reformatoare;
 Oaza de lumină şi speranţă;
 Inima acestei şcoli care vibrează în fiecare clipă.
 Altfel spus: **Contaţi pe noi!**

Prof. Daniela Cristea

Educația moral-civică a preșcolarilor

„Copilăria este inima tuturor vârstelor“

Lucian Blaga

La vârsta preșcolară, educația moral-civică constituie o coordonată importantă a formării personalității, care se manifestă printr-un anumit fel de a acționa, a gândi, de a se comporta. Educația morală este un proces complex și neîntrerupt, care trebuie început de la cea mai fragedă vârstă, când copilul, imitând, își formează deprinderi de comportare civilizată.

Succesul educației morale la vârsta preșcolară nu vine de la sine, ci este rezultatul unei munci stăruitoare, migăloase, desfășurată cu pasiune și responsabilitate atât de către educatoare, cât și de părinți. Mai întâi, copiii vor fi învățați să acționeze în concordanță cu cerințele adulților, iar mai târziu vor fi ajutați să înțeleagă de ce este bun un anumit comportament și nu altul, iar ei vor fi capabili să discearnă.

Din experiența acumulată am constatat că în educația moral-civică a preșcolarilor trebuie ținut cont de particularitățile de vârstă și individuale, de mediul familial în care crește copilul, iar influența educativă care se exercită asupra lui în familie trebuie să se sincronizeze cu cele ale grădiniței, numai așa având eficiență în educarea copiilor.

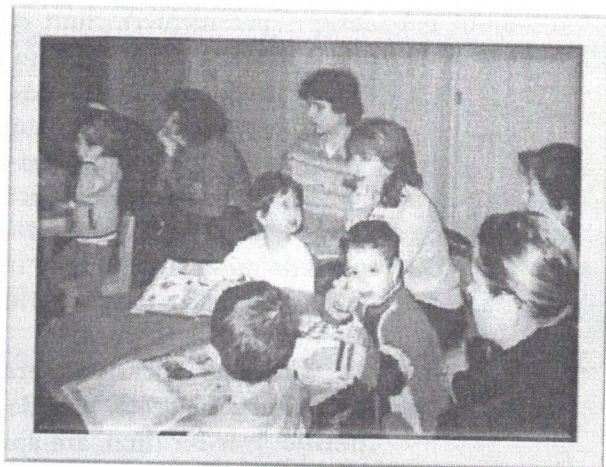
La această vârstă, activitatea din grădiniță poate valorifica din plin fondul afectiv al copiilor, aceștia fiind ajutați să aibă încredere în ei și în cei din jur, să se comporte într-un anumit fel pentru binele colectiv.

Deși se poate considera că este prea devreme să vorbim despre educarea unui bun cetățean, important este să îl ajutăm pe copil să devină o fereastră deschisă spre societatea umană, să știe să se comporte cu cei din jur, să-i respecte și să ia atitudine.

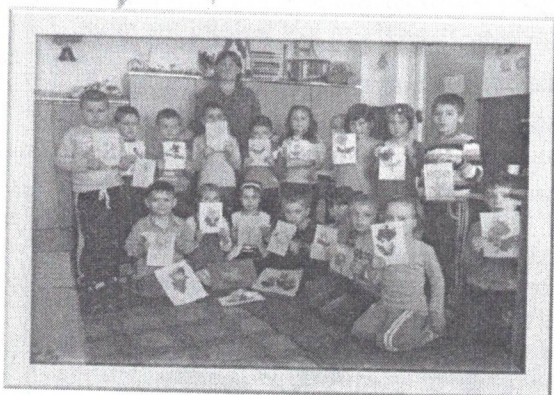
Cât de bun cetățean poate fi un copil? Măsura o vom avea peste ani.

Ca bun cetățean trebuie să îți cunoști localitatea, țara, să le îndrăgești, să contribui la înfrumusețarea lor, să te respecti pe tine și pe ceilalți, să fii mulțumit că aici e casa ta.

Prof. învățământ preșcolar Cătălina Apopei, prof. învățământ preșcolar Manuela Roman

E toamnă iar la Târgu-Neamț

S-au aurit a toamnă pădurile de pe dealurile nemțene.

A sosit cea mai darnică fiică a bătrânului an, înconjurată de bogăție. Acum, frunzele ruginii pictează copacii. Pădurea ca o flacăra cărămizie se vede în depărtare. Apele râurilor se răcesc, florile mlădioase se culcă la pământ.

Toamna cu alaiul ei de frunze aurii a deschis porțile grădinițelor. A adus bucurie în sufletele preșcolarilor și belșug în casele oamenilor. Gospodarii bat nucile, porumbul tremură pe câmp, viile sunt culese, iar mustul strugurilor îndulcește pământul care și-a dat rodul. Peste tot e multă veselie, oamenii adună recoltele, iar coșurile sunt pline cu fructe și legume.

În înaltul cerului se văd stoluri de cocori ca niște săgeți. Cu părere de rău privesc la cuiburile lor. Săgetând văzduhul, rândunelele pornesc la drum. Crângurile și dumbrăvile sunt triste. Unele animale se pregătesc pentru iarnă, iar altele au intrat într-un somn adânc. Soarele palid se plimbă pe cerul posomorât. Frunzele uscate plutesc în aer ca niște bărcuțe legănate de vânt. În diminețile răcoroase își fac apariția bruma argintie și ceața groasă. Plouă mai des. Zilele scad, nopțile cresc, vântul devine tot mai aspru, și în curând va veni și prima ninsoare.

Am privit toamna și noi, grupa pregătitoare, și iată ce a ieșit!

Prof. învățământ preșcolar Katalin Teodorescu

Engleza pentru cei mici

Ca cetățeni ai Uniunii Europene, trebuie să cunoaștem o limbă de circulație internațională atât pentru a înțelege mesajele celorlalți copii, cât și pentru a comunica gândurile și sentimentele noastre. Acest lucru are și utilitate practică datorită faptului că tot mai mulți părinți își iau copiii în țările în care lucrează, iar în această situație, cunoașterea unei limbi străine constituie un avantaj de necontestat, ușurându-le adaptarea și integrarea.

Necesitatea învățării limbii engleze este impusă atât de conjunctura europeană, cât și de dorința părinților ca, încă de mici, copiii lor să se familiarizeze cu vocabularul acestei limbi, conștienți fiind de utilitate și de avantaje.

Conținutul lingvistic al programei de limba engleză este axat pe tematica abordată în celelalte activități preșcolare, învățarea noțiunilor în paralel dovedindu-și succesul. În acest fel copiii își consolidează noțiunile din limba română și le asociază cu cele din limba engleză.

Formele și conținutul activității de limba engleză corespund programei grupei, se încadrează în planul tematic curent pentru a profita de un fond perceptiv recent, care favorizează menținerea interesului și învățarea.

Prin activitățile specifice preșcolarității, copiii își îmbogățesc vocabularul minimal, își formează un sistem util de noțiuni, își dezvoltă capacități de expunere spontană, de comunicare cu adulții și între copii, pentru a începe constituirea sistemului de gândire în noua limbă, paralel cu gândirea în limba maternă.

Prof. învățământ preșcolar Niculina Asaftei, prof. învățământ preșcolar Niculina Ilie

Mesaj de la grupa... „Petale de lumină”

Există locuri, situații de viață, fețe ale oamenilor care ni se întipăresc în minte, astfel încât nu le vom uita niciodată. Și există situații care sunt extraordinare, dar care se pierd în uitare odată cu clipa ce tocmai a trecut. Așadar, acestea din urmă merită să fie păstrate. O excursie, o serbare, sărbătorirea zilei de naștere, expoziții pe diverse teme sunt momente care i-au fascinat pe copiii grupei.

Parteneri de nădejde în realizarea acțiunilor ne-au fost părinții, bunicii, instituții furnizoare de educație, Primăria orașului și, nu în ultimul rând, Inspectoratul Școlar.

Aceasta este Grupa PETALE de LUMINĂ, în care doamnele educatoare Luminița Agapie și Angela Tărăboanță fac lucruri minunate, care deschid ușa copilăriei și invită copiii să pătrundă în lumea magică a poveștilor, în lumea celor care îi ajută să pășească prima dată pe drumul cunoașterii și îi ajută să găsească întotdeauna răspunsul la întrebarea DE CE?

Așadar, merită să fie păstrate și retrăite iarăși și iarăși, odată cu deschiderea revistei.

*Prof. învățământ preșcolar Angela Tărăboanță,
prof. învățământ preșcolar Luminița Agapie*

Se poate!

- Știți câte e-mailuri se trimit zilnic în toată lumea? Peste 35 de miliarde...
- Te-ai gândit câtă benzină ți-ar trebui ca să poți înconjura planeta cu propriul automobil? Ei bine, în rezervorul unui avion Boeing poate încăpea suficient combustibil încât să poți face acest lucru de patru ori.
- În spațiu, astronautii nu pot plânge. În lipsa gravitației, lacrimile nu pot curge.
- Unghiile de la degetele mâinilor unui om cresc de patru ori mai repede decât cele de la picioare.

A FI EDUCATOR...

Managementul educațional presupune o relație nemijlocită cu copiii, tinerii, iar în activitatea sa educatorul trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă. Educatorii transmit copiilor imaginea lumii adulților.

Cea mai importantă persoană din viața unui om ar putea fi un educator (profesor, învățător etc.). Învățământul și educatorii sunt o parte importantă a temeliei competențelor și capacităților noastre, a valorilor și convingerilor noastre, a societății și a modului nostru de viață.

Cadrele didactice realizează prin întreaga lor activitate o influență educațională puternică.

Relațiile care se stabilesc între educator și copil sunt influențate de personalitatea cadrului didactic. Aceasta determină stilul educațional.

Consider că principiul care stă la baza activității educatorului este „a trăi cu onoare” - o căutare care durează toată viața. Acest principiu ar putea fi sintetizat în următoarele: a trăi, a iubi, a învăța, a lăsa o moștenire.

Actuala situație a învățământului ar putea fi descrisă ca un deșert minat. Direcția viitoare a educației rămâne netrasată pe hartă. Definiția și prevederea succesului educației sunt nesigure, iar nesiguranța creează controverse. Educatorii doresc sincer să pregătească generația următoare, dar societatea dorește ca învățământul să se ocupe de toate relele sale fundamentale, de problemele sale cele mai profunde.

Majoritatea școlilor au câțiva profesori excelenți. Profesorii cei mai buni pot imprima stilul și ritmul unei școli. Ei creează condiții care să le permită copiilor să înflorească, plivind, fertilizând și îndepărtând uscăturile precum marii grădinari, dar recunoscând cu respect că forța și viața se află deja în copii.

Dintr-o poezie aflăm că un grup de copii a găsit într-o zi o broască țestoasă mică și doreau ca și ea „să se joace”. Dar țestoasa, uluită și înfricoșată, și-a ascuns repede capul. Apoi unul dintre copii a luat un băț și a încercat să forțeze țestoasa să „iasă să se joace”. În ciuda bunelor intenții, copiii au ucis țestoasa.

Uneori noi suntem țestoasa, alteori suntem copilul cu bățul, bine intenționat, dar prost îndrumat. Profesorii trebuie să aibă înțelepciunea și îndemânarea de a manifesta iubirea severă, echilibrând cu atenție aceeași fermitate și blândețe, curaj și respect, spontaneitate jucăușă. Acești profesori ne fac să credem în ei înșiși și în noi înșine. Începem să credem în noi înșine deoarece credem în ei. Și toată viața vom lăuda relațiile care rezultă în acest fel.

Uneori o propoziție sau un cuvânt, premeditate sau nu, spuse într-un moment important, de sinceritate sau vulnerabilitate, precipită o acțiune, adaugă un impuls încurajator sau declanșează deliberarea ce însoțește înțelepciunea.

Pe acestea ni le amintim întotdeauna și ele ne influențează în mod durabil. În cuvintele pe care le folosim există o mare putere.

Folosirea cuvintelor pozitive, pline de forță, este o cale excelentă de a construi încredere în cadrul relațiilor. Uneori suntem afectați în mod fericit și plăcut. Alteori cuvintele ne înțepă în mod urât și dureros. Dacă țipi la copii, îi pedepsești, nu îi bagi în seamă și nu te ocupi de întrebarea nerostită, înseamnă că le spui: „Nu te plac, ești o persoană stupidă, care vine dintr-o familie cu probleme”.

Cuvintele pe care le pronunțăm au puterea lor. Ele pot deveni punți pentru începerea unei relații, atunci când îi invităm pe copii să își schimbe ideile și comportamentul față de ei înșiși și față de noi. Acțiunea educatorului duce la schimbări relativ permanente de comportament. Puterea de a educa, bazată pe principii, ne sugerează să folosim cuvinte care nu demolează, ci construiesc, astfel încât schimbările de comportament să fie pozitive. Un educator înțelept și plin de însuflețire spunea că dacă vrei să ridici pe cineva, să-l încurajezi să trăiască mai bine, nu trebuie să-i demolezi casa, ci doar să-i arăți o casă mai bună în care să locuiască.

Axându-ne viața pe principii corecte, menținând un echilibru între activitate și perfecționare, ne fortificăm, devenim mai apti de a ne crea o viață eficientă, pașnică și folositoare pentru noi și pentru cei ce ne vor urma.

Profesor învățământ preșcolar Alina Țarnă

Schimbarea în activitatea didactică

„Educația copiilor e un lucru gingaș....

Când duce la rezultate, ea n-a fost decât luptă și grijă;

Când nu reușește, durerea nu mai cunoaște margini.”

DEMOCRIT, Fragmente, 275

În măsura în care politica unei țări este axată pe dezvoltare durabilă, reformele apar ca o necesitate.

Orice dezvoltare presupune oameni pregătiți să o realizeze (profesioniști de toate categoriile), iar școala este cea care îi pregătește.

Dezvoltarea științelor educației, **inovația didactică** solicită transformarea profesorilor în specialiști ai domeniului proiectării curriculare. În școala tradițională primează **informaționalul**.

Ipoteza: cel ce cunoaște informațiile poate automat opera cu ele la un nivel satisfăcător.

Această concepție a generat pe alocuri performanțe înalte, dar la nivelul **masei de elevi** a generat eșecuri. Asistând la o lecție obișnuită observăm cum copiii sunt în bănci, unii în spatele celorlalți, câte unul sau câte doi, ca pe vremea străbunicilor. Toți au privirile ațintite înainte (acolo sunt catedra și profesorul). Asta li se cere: privirea în față.

Unde găesc ei răspunsurile la confruntările personale? La profesor, în spatele colegului, departe de zidurile școlii?... Astăzi, enciclopedismul cunoașterii este imposibil de atins.

Dezideratul școlii moderne vizează înzestrarea copilului cu un ansamblu structurat de competențe de tip funcțional. Dominanta activității didactice trece pe asimilarea instrumentelor de accesare și prelucrare a informațiilor; copii sunt pretutindeni în clasă. Ei se grupează/sunt grupați potrivit opțiunilor de studiu și resurselor asigurate de cadrul didactic. Copiii privesc unii la alții, față în față. Ei comunică. Toți au șansa dialogului efectiv. În parteneriat cu profesorul, ei vor găsi răspunsurile...

Inovarea didactică este un proces în derulare.

- Unele cadre didactice mai cred și nu sunt convingși încă de valoarea metodelor noi de lucru. Mai cred în comoditatea noastră, în reticența față de nou, în inerția în care ne aflăm. Riscăm în acest fel să rămânem în urmă, ceea ce este de-a dreptul nociv pentru calitatea demersului didactic.

- Copilul trebuie pus permanent în situația de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri, a analiza răspunsurile auzite, a ajunge la identificarea răspunsurilor corecte, din care apoi descoperă cunoștințele noi.

Din experiența acumulată până acum, pot afirma cu certitudine că ancorarea școlii românești în secolul XXI presupune în mod obligatoriu utilizarea unor astfel de metode moderne.

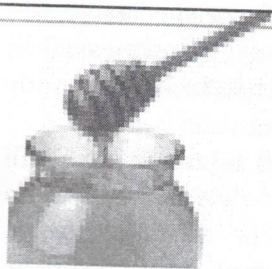
Nu este cazul să absolutizăm utilizarea acestor metode în detrimentul celor clasice. Un adevărat profesionist în predare (indiferent de disciplină) va trebui să știe să adapteze demersul didactic. Sunt lecții care în mod cert produc performanțe școlare superioare numai cu ajutorul metodelor moderne, dar sunt și lecții în care prezența acestora nu este obligatorie.

Interesul copiilor pentru activități crește ori de câte ori sunt folosite astfel de metode în predare.

Prestanța cadrului didactic care le folosește este și ea, în mod sigur, mai ridicată.

NU NE MAI RĂMÂNE DECÂT SĂ LE FOLOSIM!

Profesor învățământ preșcolar Gabriela-Daniela Popa

Mierea, acest aliment delicios, cu parfum delicat, este preparat de către albine. Modul de formare al mierii este însă destul de puțin cunoscut, datorită valențelor mai puțin estetice ale procesului. Ca materie primă în fabricarea mierii este folosit nectarul, care suferă o prelucrare în gura albinei, este parțial hidrolizat și îmbibat cu saliva albinei. Apoi este debordat în alveole. Astfel se pregătește mierea florală.

Cu un zâmbet fin în colțul buzelor, cu pasul cadențat de muzica unui compozitor necunoscut multora, dar ferm, cu o privire ce pătrunde toate misterele nepătrunse ale lumii, străbate melancolică culoarele școlii, emanând... **demnitate și respect**. Fie că deschide ușa clasei, trezind în sufletul copiilor bucuria unei primăveri de Vivaldi, sau a cancelariei, emanând prietenie și satisfacție..., satisfacția muncii unui dascăl devotat școlii, educației estetice a elevilor, dezvoltării plenare a personalității multor generații de tineri nemțeni, rămâne Doamna Directoare.

Te întreb cum să o saluți, cum să abordezi această prezență remarcabilă fără a-i știrbi aura de dascăl desăvârșit? Și totuși, se pare că noi am reușit...

Mărturisirile unui Profesor

Propunerea acestei discuții mă pune, oarecum, într-o situație puțin incomodă, deoarece nu mi-a plăcut niciodată să vorbesc despre mine, dar...având în vedere scopul și momentul, încerc să îndeplinesc promisiunea făcută.

Cine sunt eu?... simplu... profesoara Eugenia Tiugea, care de 37 de ani lucrează cu pasiune nedisimulată la formarea elevilor, prin educație muzicală - 15 ani la Școala Nr.1, Vânători-Neamț, 22 de ani la actualul Liceu Economic „Vasile Conta” Târgu-Neamț și în paralel tot atâția ani la Liceul Teologic Ortodox „Cuvioasa Parascheva” Agapia.

Prin specificul disciplinei de învățământ predate, dar și dintr-o pasiune lăuntrică, am desfășurat foarte multe activități artistice și culturale cu copii de diferite categorii de vârstă și chiar cu adulți.

Încă din primii ani de învățământ am înțeles faptul că muzica este o disciplină emblematică pentru o școală, având posibilitatea să o facă remarcată în comunitate și în cadrul sistemului. De aceea, școlile în care am activat au avut mereu formații corale, soliști vocali de diferite tipuri de muzică, oferind elevilor posibilitatea de a-și controla emoțiile, dar și satisfacția obținerii unor premii la nivel județean, zonal și chiar național. Dacă ar fi să vă spun câteva..., îmi amintesc

cu plăcere de anii în care coruri ale școlilor au participat cu succes la etape zonale la Suceava, Iași, Vaslui, Bacău și îmi persistă în memorie bucuria copiilor în momentul anunțării premiilor. De fapt trebuie să vă spun, și nu pentru aparențe, că am o satisfacție deosebită atunci când pot să produc bucurie celor din jur și asta chiar mă hrănește spiritual, determinând sacrificarea timpului liber pentru nenumăratele repetiții.

Din acest motiv am înființat și coruri de adulți, încă de la Vânători-Neamț, cu care am avut multe satisfacții atât eu, cât și participanții, chiar în perioada mult discutatei concursuri „Cântarea României”, acestea fiind adevărate momente de socializare și relaționare în timpul deplasării la diferite spectacole, din care au rezultat prietenii pentru o viață. Totul a culminat cu înființarea coralei „Bazil Anastasescu” în Târgu-Neamț, cu care am realizat multe concerte în localitate, la Piatra-Neamț și turnee în Franța, unde avem o înfrățire cu corala din Saint Just-Saint Rambert, sau în Finlanda, Danemarca etc.

Dacă ar fi să aleg din realizările activității didactice, cred că pe primul loc ar fi faptul că între anii 1998 și 2002 am înființat în școală clase cu program de muzică vocațional, iar cu acești elevi am realizat un turneu de spectacole în Franța, la invitația Liceului de muzică din localitatea înfrățită cu orașul nostru. Concertele susținute împreună au rămas memorabile pentru noi, dar mai ales pentru copii, mulți dintre ei

alegând apoi cariera muzicală. Această activitate s-a reeditat, cu complicitatea mea, pentru alți elevi, chiar după desființarea claselor de muzică, aceștia participând la concursul de eseuri, inițiat de prietenii francezi din Asociația „Echange-Roumanie”. Mai este și bucuria de a avea o soprană, Diana Croitoriu, care a studiat la Paris și profesează cu succes în Franța, fiindu-i îndrumător în clasele de gimnaziu. Îmi creează satisfacție și elevii care din convingere sunt astăzi melomani și au ținut să-mi mărturisescă puterea exemplului personal din școală. Aceste destăinuiți nu sunt nicicând tardive și compensează totul! Nu pot să trec peste faptul că am reușit să conduc Corul Liceului Teologic în etapa națională a Concursului Național Coral, unde au cântat alături de coruri ale liceelor de muzică, fiind pentru toți o experiență unică.

Bineînțeles că pe lângă realizări sunt și neîmpliniri, așa este firesc și mă întristează faptul că nu am avut, în ultimul timp, destulă putere de convingere în fața unor tineri care nu știu - sau nu vor - să diferențieze valoarea de kitsch, în muzică și chiar în toate domeniile artistice, neînțelegând rolul artelor în cultura generală și implicit pentru civilizație. Dar, observând direcția în care se îndreaptă învățământul, înclin să cred că sunt mai mulți factori ce determină acest fapt, în general. Și tot la acest capitol, chiar în prim-plan, trebuie să evidențiez marea mâhnire trăită în momentul desființării claselor de muzică, prin care orașul nostru a pierdut o oportunitate nebănuită.

Mă gândesc totuși că, dacă ar fi să încep acum o carieră!..., cu siguranță aș alege tot școala și tot muzica, chiar dacă nu oferă mari satisfacții materiale. Aș sfătui colegii tineri, care lucrează la catedră din vocație, să nu renunțe la crezul lor, pentru că vor avea bucurii neprețuite, în plan spiritual, ce-i vor bucura mai mult în viitor... (Și chiar n-o spun ca un clișeu!)

Pe elevi îi asigur că rămân profund legată de ei, chiar dacă prin cerințele manifestate din poziția de director adjunct, am fost considerată ceva mai severă. A fost pentru că îmi pasă și vreau ca în viitor să ne privim în ochi cu bucuria realizării idealului propus. Oricum, așa cum adesea le spuneam, să nu uite că regulile de conduită și bunele maniere nu sunt perimate niciodată, ci dimpotrivă, ele sunt mereu „la modă” și sunt necesare la orice nivel social. Să fie mai atenți în alegerea modelelor, pentru că pericolul unei greșeli este pretutindeni, și să se ferească de superficialitate, de derizoriu, care nu rezistă în timp. Iată că această profesie are și un defect, iar eu m-am pierdut în cuvinte, într-un pur stil didactic.

În orice caz, este de dorit ca tot ce facem să determine amintiri plăcute și întâlniri după care să nu ne facem reproșuri.

Prof. Eugenia Tiugea

De Sărbători, toată lumea își îndreaptă atenția către cadouri ce pot utile persoanelor care le primesc. Ce ați zice dacă în acest an faceți ceva deosebit pentru cei dragi și le oferiți o... floare a Crăciunului?

Crăciunița este o floare ce poate fi un cadou simplu, de bun-gust, dar de efect. Aceasta poate fi roz și albă, dar varianta roșie este cea mai întâlnită.

Este o floare care necesită îngrijire atentă. Asta înseamnă că are nevoie de apă, pentru că imediat ce nu are destulă, se ofilește.

Important este faptul că floarea trebuie ținută la lumină foarte multe ore pe zi, așa că aveți grijă unde o poziționați. Nu o țineți în balcon, pentru că iarna este rece și îngheață. Și după ce trece iarna, nu uitați să o tundeți pentru a se putea dezvolta în voie.

Legenda Crăciuniței este ceea ce o face specială. Se vorbește prin bătrâni că, într-o zi de Crăciun, o tânără dintr-un sat sărăcăcios nu a avut ce să ducă la biserică și a cules de pe marginea drumului o floare. Imediat ce fata a intrat în biserică, micuța plantă s-a colorat în nuanțe aprinse, iar frunzele sale au luat forma unor stele. De atunci floarea a primit denumirea de Crăciuniță sau Floarea-Crăciunului.

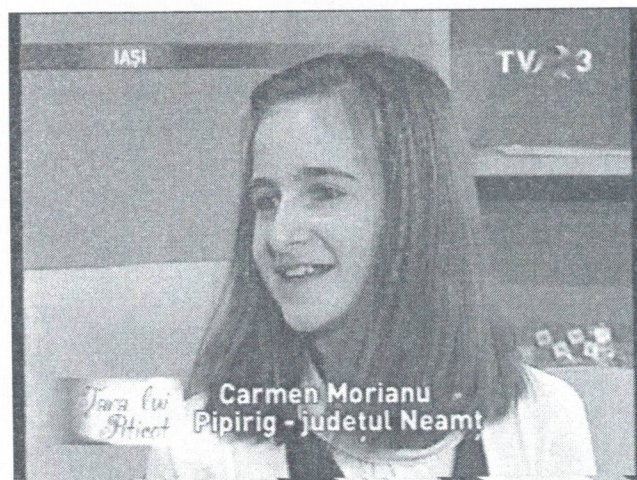
Mari artiști

Pretutindeni sunt o prezență remarcabilă: tineri, joviali, cu vorba moldovenească mereu pe buze. Ea s-a născut în Tulcea, dar nimic nu-i trădează originea. Locuiește la Humulești, alături de cel care îi este soț. Se numesc Ionela și Costi Lungu și vin parcă dintr-o lume de poveste, aducând în satul plin de amintiri personaje haioase. S-au învățat și trăiesc sub același acoperiș cu tușa Mărioara, Păcală, Moș Nechifor Coțcariul, Moș Ion Roată, Dănilă Prepeleac.

Cei doi locuiesc la două case distanță de Casa lui Ion Creangă; de aceea, în calitate de megieși, se întâlnesc aproape zilnic. Personajele povestitorului prind viață dintr-un boț de humă modelat cu micală de mâinile pricepute ale meșterilor populari.

Recunoscuți atât în județ, cât și în țară, Ionela și Costi creează personaje hazlii ce stârnesc râsul copiilor și adulților cu simțul umorului, reconstituind o pagină din lumea marelui humuleștean.

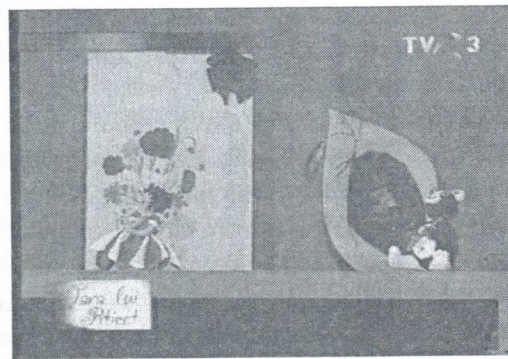
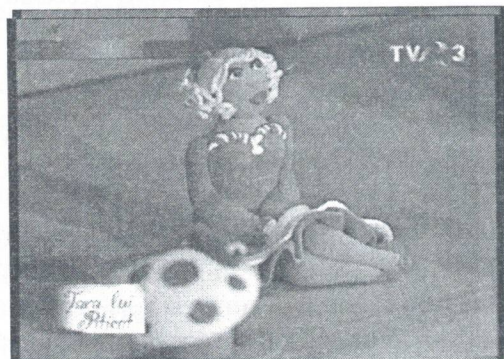
Mici artiști

O cheamă Carmen Morianu și locuiește în satul Pipirig. De la trei ani s-a învățat cu naveta. Acum e în clasa a VII-a.. E o fetiță timidă, dar plină de tandrețe. La 5 ani a descoperit plastilina și aceasta i-a devenit prietenă. Păpușa pe care a creat-o la 6 ani a fost o adevărată vedetă apreciată de doamna educatoare, apoi de colegi. Toți se

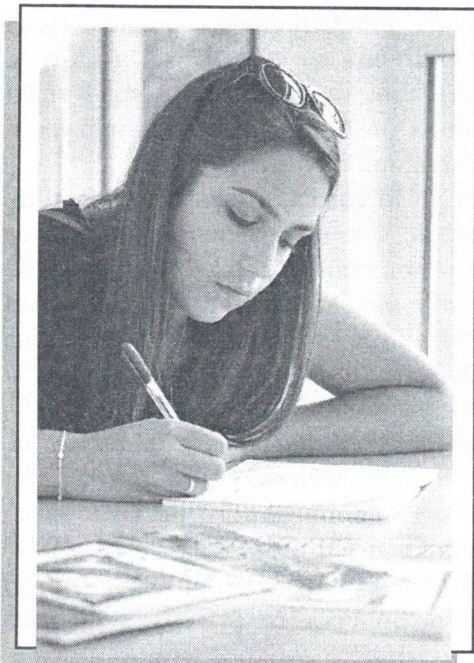
adunau în jurul ei să descopere tainele modelajului.

Șansa i-a surâs pe când avea 11 ani. O echipă de la TVR Iași a venit acasă la bunica ei pentru un interviu referitor la păstrarea tradițiilor din zonă. Un reporter a descoperit în camera lui Carmen o vitrină plină cu figurine ce reconstituiau lumea de basm. A urmat o invitație la emisiunea „În Țara lui Piticot”. A împodobit cadrul cu măștișoare finisate cu măiestrie, urși burtoși, buburuze primăvăratice, prințese pline de grație.

Premiile nu au întârziat să apară, Carmen fiind pasionată și de pictură și grafică. Suntem convinși că de numele ei vom mai auzi. Mult succes!

Tabăra de reviste școlare Muncel

Anul acesta Liceul Economic „Vasile Conta” a avut șansa să participe la Concursul Național de Reviste Școlare, în urma căruia doi dintre elevii Liceului au câștigat o tabără de o săptămână la Muncel, județul Iași. Eu am avut privilegiul de a mă număra printre ei.

În prima zi a taberei a avut loc festivitatea de deschidere, în urma căreia ne-am cunoscut cu toții. Au fost prezenți tineri din toate județele țării, dispuși să învețe cât mai multe lucruri noi și să lege noi prietenii. După ce barierele de comunicare au fost doborâte, iar emoțiile depășite, ziua a continuat cu jocuri de șah, concursuri de dans, jocuri sportive și s-a încheiat lângă foc, în acordurile unei chitare.

Cea de-a doua zi a fost dedicată cunoașterii culturii nemțene. Pentru acest lucru a fost organizată o excursie la Mănăstirea-Neamț, Mănăstirea-Văratec, Cetatea Neamțului și Casa Memorială „Ion Creangă”, locuri pline de cultură și istorie.

Ziua a treia a fost de asemenea dedicată excursiilor, dar de această dată în Iași, unde tinerii au vizitat Parcul Copou, Bojdeuca din Țicău, Muzeul Unirii și alte obiective.

Ziua a patra a fost dedicată studiului jurnalistic. Iar pentru ca acest lucru să fie posibil, a fost necesară prezența unui jurnalist de la „Ziarul de Iași”, domn care ne-a împărtășit câte puțin din experiența sa, lucruri

utile pentru noi ca tineri învățăcei. În urma prezentării făcute, noi a trebuit să concepem un articol pentru revista taberei, în care să prezentăm unul din locurile vizitate. După terminare, articolul trebuia tehnoredactat și adăugat în paginile revistei.

În cea de-a cincea, zi a avut loc expoziția de reviste aduse de către tineri (fiecare de la școala lui), dar bineînțeles și cu revista la care am contribuit toți.

Ultima zi a taberei s-a încheiat cu festivitatea de premiere, unde revista „Contează” a primit titlul de laureat. Până la final, totul a fost o continuă veselie, muzică, dans, foc de tabără și acorduri de chitară.

Gabriela Marin, clasa a XII-a A

O excursie... în primă audiere

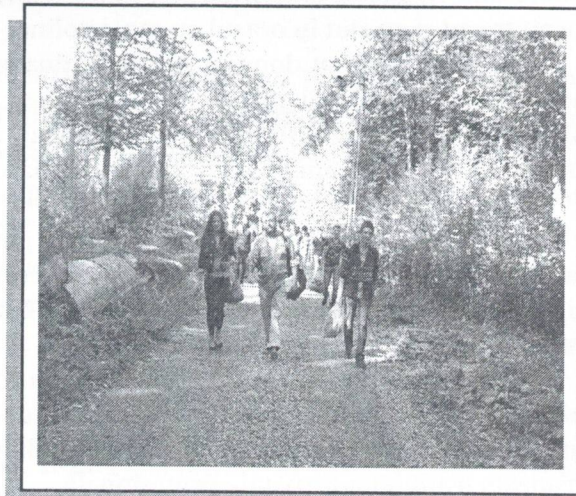
Ce este o excursie? O ieșire, ar spune unii, o șansă de a evada din cotidian, ar spune alții... Pentru mine este o ocazie de a cunoaște oameni noi și lucruri inedite. De fapt, într-o excursie înveți foarte multe lucruri.

Astfel noi, elevii Liceului Economic „Vasile Conta” din Tg.-Neamț, în ziua dedicată educației, am vizitat Fabrica de Zahăr „Agrana” de la Roșan, ne-am plimbat prin frumosul parc municipal, unde am văzut minunatele lebede, despre care am citit într-un ziar local. Unii s-au plimbat cu barca, reușind cu greu să se desprindă de marginea lacului, spre hazul tuturor, alții doar cu privirea...

Am reușit în această excursie să simțim trepidația muncii din industrie și am comparat-o cu liniștea vârstei noastre. Suntem destul de departe. (Eu sunt totuși în clasa a IX-a.)

Apoi am luat din nou trenul, care ne-a adus, și ne-am îndreptat spre locul nostru de vis. Chiar dacă am mers destul de mult pe jos, farmecul distracției ne-a alungat oboseala. Venea seara și, odată cu ea, certitudinea unei excursii reușite. Muzica, fotbalul, dansul, distracția nu au lipsit... până la ora culcării. Ce oră mică!

De fapt și mâine este o zi!

Bianca Murariu, Iustina Muraru, clasa a IX-a A

PRACTICANȚII DE AZI, PROFESIONIȘTII DE MÂINE!

În perioada practicii comasate, noi, elevii clasei a IX-a B, împreună cu elevii clasei a IX-a A, ne-am deplasat împreună cu domnul profesor Romeo Roman și cu doamna profesoară Iuliana Atudosiei la hipermarket-ul Carrefour ERA din Iași.

După un an în care am dobândit cunoștințe în domeniul economic, domnii profesori au decis că ar fi bine și că ar fi momentul potrivit (perioada de practică) să punem în aplicare ceea ce am învățat. Am parcurs cu bine traseul de la Târgu-Neamț la Iași, iar când am ajuns la destinație, cu toții eram dornici și nerăbdători să ne începem activitatea.

Înarmați cu pixuri și fișele de lucru, ne deosebeam de cumpărători prin tricourile personalizate pe care le purtam și pe care scria: „Pericol, economist în acțiune!” (clasa a IX-a B) și

„We are the future!” (clasa a IX-a A). Sarcina noastră era aceea de a identifica și clasifica produsele în funcție de criteriile învățate, astfel putând fi evaluați de către domnul profesor în ceea ce privește stăpânirea cunoștințelor de la modulul studiat peste an: „Calitatea produselor și serviciilor”.

Activitatea pe care am desfășurat-o la Carrefour ERA a fost destul de interesantă și palpitantă, deoarece trebuia să facem totul bine, într-un timp cât mai scurt, pentru a obține nota maximă, iar aceasta a fost obținută, în final, cu felicitări.

După ce am terminat activitatea, domnul profesor Romeo Roman ne-a răsplătit munca cu o vizită la „Teiul lui Eminescu”, în Grădina Publică Copou. Am stat câteva minute sub copacul care odinioară îl inspira pe marele poet Mihai Eminescu, apoi am făcut și câteva poze ca să le avem ca amintire. Iubirea pe care o purta în suflet atunci marele clasic al literaturii române o exprima în poezii scrise sub bătrânul tei, iar astăzi tinerii îndrăgostiți vin să facă declarații de dragoste sub Teiul Eminescian. Era ziua în care fanfara cânta... și am cântat și noi!

Plecând și lăsând în urmă teiul, am stat puțin să citim „Gazeta de pe gard”, un concept cultural interesant. În gazetă erau informații interesante despre istoria Iașiului, despre marii scriitori, poeți, povestitori ce au trecut și au stat în orașul cu șapte coline.

Împreună cu domnul profesor, doamna profesoară și colegii am mers și la cel mai mare complex comercial din România, Palas Mall. Acolo ne-am „odihnit”, ne-am plimbat, am mâncat, iar după, a trebuit să ne întoarcem de unde am plecat, la Liceul Economic „Vasile Conta” Târgu-Neamț.

Drumul spre Târgu-Neamț a fost puțin obositor după toată activitatea desfășurată la Iași, dar ajunși bucuroși la destinație am tras și concluzia că, am învățat foarte multe lucruri din această nouă experiență.

Fiind la început de drum, acest stagiul a fost unul de descoperire, oferindu-ne posibilitatea de a testa dacă ne dorim sau nu să profesăm în domeniul despre care studiem și, mai mult, dacă suntem capabili să realizăm o anumită activitate profesională.

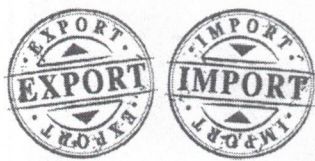
Acest stagiul de practică poate reprezenta un prim pas spre o carieră de succes, iar viitorul nostru profesional poate fi influențat în mod pozitiv de experiența acumulată în timpul perioadei de pregătire.

Și pe scurt, un mic sfat pentru cei ce urmează studii în domeniul economic: „Nu neglijați practica, deoarece aceasta reprezintă piatra de temelie în profesia pe care o veți urma. Experiența se acumulează lucrând, cercetând și profesând și cu siguranță va fi încununată de succesul ce nu va înceta să apară mai devreme sau mai târziu!”

Florinela-Elena Alucăi, clasa a X-a B, Adina-Mădălina Sofica, clasa a X-a A

Topul partenerilor comerciali ai României

Comerțul internațional al României a fost de 23.771,1 milioane de euro în primele trei luni ale anului 2012, exportul – de 11 mld. euro –, înregistrând o scădere ne semnificativă față de perioada similară din 2011, potrivit datelor Institutului Național de Statistică (INS). Comparativ cu trimestrul I din 2011, exporturile au scăzut cu 0,4%. Principalii parteneri ai României, atât la export, cât și la import, sunt statele europene - care reprezintă 86,9% din totalul exporturilor și, respectiv, 89,8% din cel al importurilor. Primii cinci parteneri comerciali ai României au asigurat peste jumătate din volumul total al exporturilor (50,7%), însemnând încasări de peste 5,5 mld. euro în primele trei luni ale anului.

Germania

Peste 20% din exporturile României, adică 2,25 mld. euro, au ajuns în primul trimestru din acest an în cea mai importantă economie a Europei. Ce exportăm? **Mașini și dispozitive, confecții metalice, textile, băuturi și țigări, cătină, miere, fructe de pădure.** Pentru că mâna de lucru din România e mai ieftină decât la ei, nemții preferă de multe ori să-și mute producția și să importe apoi produsele finite. Interesant de remarcat este faptul că exporturile românești de produse bio au depășit 200 mil. euro în 2011, dublu față de anul anterior.

Italia

Aflată pe locul doi în topul partenerilor comerciali, Italia a avut o pondere de 12,7% din totalul exporturilor României, la o valoare de 1,3 mld. euro. Ce exportăm? **Lumânări de lux, fructe și legume bio, produse alimentare.** Exporturile de produse alimentare și animale vii care au luat calea Italiei în primele trei luni din acest an au depășit 47,5 mil. euro. De altfel, în condițiile în care România importă carne de vită pentru consumul intern, 60% din producția internă este exportată în special în Italia, pentru un preț mai bun.

Franța

^ Puțin peste 7% din totalul exporturilor românești, adică 780,2 mil. euro, au avut ca destinație Franța. Ce exportăm? **Vin, carne și produse din carne, semințe de muștar.** Francezilor le place muștarul de Dijon, însă la fel de mult le place să importe boabele de muștar din România. Județele Vaslui și Timiș sunt deja renumite pentru aceste culturi de muștar, din 47,1 tone recoltate de pe cele aproximativ 140 de hectare. Iar în Timiș, agricultorii din Liebling, Deta sau Gătaia cultivă muștar în special pentru export.

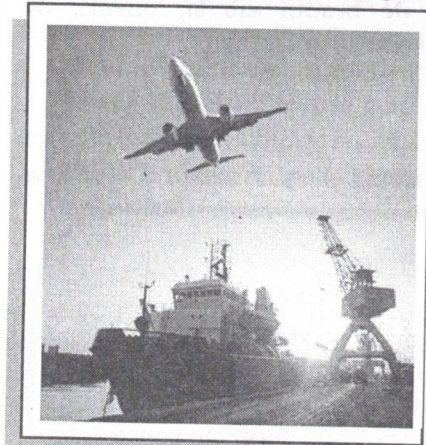
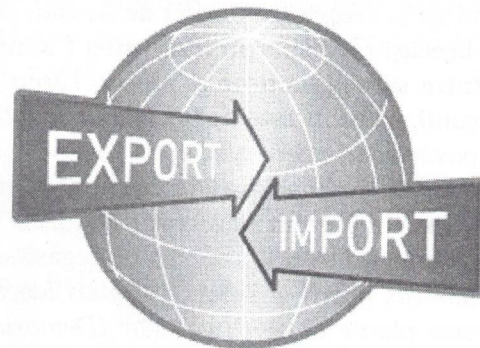
Ungaria

Cu 637,4 mil. euro obținute din exportul pe primele trei luni ale acestui an, Ungaria reprezintă o pondere de 5,8% din totalul exporturilor românești pentru această perioadă, potrivit INS. Ce exportăm? **Apă potabilă, panouri fotovoltaice, rapiță, panouri termoizolante.** Anul trecut s-au recoltat aproximativ 35.00 tone de rapiță în județul Arad, iar toată cantitatea a ajuns la export, în special în Ungaria. Cultura este profitabilă în condițiile în care, la o producție medie de 3,5 tone, un agricultor obține un venit de 1.750 euro pentru fiecare hectar.

Turcia

Aflată pe locul cinci în topul partenerilor comerciali, Turcia a avut o pondere de 4,7% din totalul exporturilor României pe primele trei luni ale acestui an, cu o valoare de 1,3 mld. Euro. Ce exportăm? **Fontă, fier, oțel, îngrășăminte chimice. lemn și mobilă.** Pentru combinatul Arcelor Mittal Galați, principala piață de desfacere este Turcia, spre care se îndreaptă 70% din producție, combinatul de la Galați ocupând astfel locul principal în topul exportatorilor români de fontă, fier și oțel. Puțin peste 10% din importurile Turciei de îngrășăminte chimice provin din România, unul dintre principalii producători români fiind compania Interagro.

(Bibliografie: Money magazine, nr. 8/august 2012)

FLORA DIN ZONA ORAȘULUI TÂRGU-NEAMȚ

„Florile sunt simboluri frumoase ale naturii,
prin care ea ne arată cât de mult ne iubește.”

Johann Wolfgang von Goethe

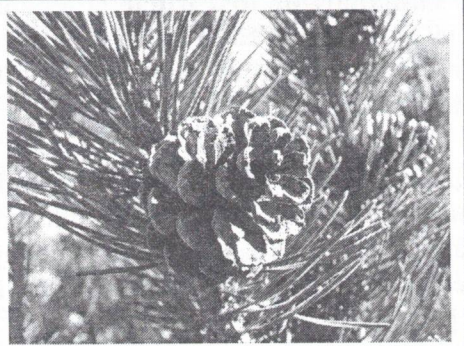
Printre arborii care formează pădurile din jurul orașului se numără fagul, gorunul, carpenul și mesteacănul - în zonele de deal; stejarul - în zona de terasă dintre Ozana și Nemțișor; bradul, pinul, molidul și salcâmul (la poale) - în zona versanților; bradul alb, paltinul de munte, plopul tremurător și teiul argintiu - ca specii de amestec. Gorunii seculari de lângă Văratec sunt ocrotiți, fiind cuprinși în rezervația **Codrii de Aramă** (9 ha), iar mestecenii seculari din aceeași zonă aparțin rezervației **Pădurea de Argint** (0,5 ha).

Între satul Nemțișor și orașul Târgu-Neamț, pe versanții Culmii Pleșului, pădurea este de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*). Capătul sud-estic al Culmii Pleșului, cu povârnișuri stâncoase, spre Târgu-Neamț, este îmbrăcat cu plantații de pin (*Pinus silvestris*), iar spre poale, de salcâm (*Robinia pseudacacia*). O mare parte din stejari se regăsesc în pădurea cu arbori seculari de la Vânători, în prezent Rezervația Naturală Braniștea, cu o suprafață de 55 ha. Din cauza umbrei dese din pădure, în general, arbuștii lipsesc, izolat regăsindu-se păducelul (*Crataegus monogyna*), alunul (*Corylus avellana*), socul (*Sambucus nigra*) și zmeura (*Rubus idaeus*).

Pe lângă aceste plante, apar și ferigi (*Dryopteris filix mas*), apoi diverse plante cu flori: colțișor (*Dentaria bulbifera*), floarea-Păștelui (*Anemone nemorosa*), măcrișul-iepurelui (*Oxalis acetosella*), ciocul-berzei (*Geranium sanguineum*) etc. Vegetația ierboasă din păduri mai este reprezentată, numai primăvara, prin câteva plante efemeroide (trei-răi - *Hepatica nobilis*; brebenei - *Corydalis solida*; păștița - *Anemone ranunculoides*; horști - *Luzula pilosa* etc.).

Pe Valea Nemțișorului, în jurul Mănăstirii-Neamț și pe versanții montani dintre Mănăstirea-Agapia și Văratec, sunt păduri de fag și conifere. Fagul este însoțit de bradul alb și, uneori, de exemplare izolate de paltin, molid, mesteacăn și carpen.

Bibliografie:

- Traian Onofrei - *Monografia orașului Târgu-Neamț*, 1996
- Parcul Natural Vânători-Neamț (www.vanatoripark.ro)

Marta Bejan, a VIII-a A, Gabriela Pavăl, a VIII-a A; coord., prof. Emilia Cojocaru

Sănătatea înseamnă mișcare

Exercițiile fizice, sportul și mișcarea zilnică înseamnă o dezvoltare normală a corpului. Este un fapt cunoscut că activitatea fizică îmbunătățește starea generală de sănătate. Nu numai că îmbunătățește circulația, de crește fluxul de sânge la creier și nivelul endorfinelor, care ajută la reducerea stresului. Pe lângă toate acestea, îmbunătățește starea de spirit și atitudinea. Multe studii au arătat că activitatea fizică poate duce la o concentrare mai bună.

Educația fizică este importantă, deoarece permite elevilor să învețe cum să fie activi și să lucreze în echipă.

Nemaifăcând mișcare și nepracticând sport, organismul tău nu se va dezvolta normal. Consumând mâncare în exces și nesănătoasă, vei crește în greutate și vei putea ajunge la obezitate. Este important să consumi mult chidge, fructe și o masă echilibrată.

Împreună cu toate acestea și alături de activitățile fizice, îți vei garanta un corp atrăgător și o funcționare normală a organismului.

HAIDEȚI SĂ FACEM MIȘCARE ! HAIDEȚI SĂ FIM SĂNĂTOȘI ! HAIDEȚI SĂ FACEM SPORT !

Elevii clasei a X-a A; coord., prof. George Afloarei

DIN ISTORIA FIZICII...

1895 - **Antoine Henri Becquerel** descoperă radioactivitatea naturală.

1896 - **Charles Thomson Rees Wilson** descoperă că particulele de mare energie lasă urme ce pot fi fotografiate când traversează o incintă cu vapori supersaturați.

1897 - **John Joseph Thomson** studiază în Laboratorul Cavendish de la Universitatea din Cambridge radiațiile catodice din tuburile de descărcare în gaze și descoperă prima particulă subatomică: **electronul**.

1903 - **Antoine Henri Becquerel, Pierre Curie și Marie Curie** primesc Premiul Nobel pentru Fizică, mai precis „ca apreciere pentru serviciile extraordinare oferite prin descoperirea radioactivității spontane”.

1904 - **John Joseph Thomson** propune primul model atomic, zis „al budincii cu stafide”.

1908 - **Johannes Wilhelm Geiger și Ernest Rutherford** inventează contorul Geiger.

1909 - În Laboratorul Cavendish de la Universitatea din Cambridge, **Johannes Wilhelm Geiger și Ernest Marsden**, sub coordonarea lui **Ernest Rutherford**, bombardează o foiță de aur cu nuclee accelerate de heliu (radiație *alfa*) și demonstrează existența unui nucleu greu în mijlocul atomului.

1911 - **Charles Thomson Rees Wilson** își perfecționează „camera cu ceață”.

1911 - **Ernest Rutherford** elaborează un model atomic propriu.

1912 - În timpul eclipsei solare din 17 aprilie, **Victor Hess** se ridică cu balonul la altitudinea de 5.000 m și înregistrează fluxul de particule la diferite înălțimi, dovedind că ele n-au o origine terestră, ci cosmică, la care Soarele contribuie în parte.

1913 - **Niels Bohr** creează un model atomic asemănător cu Sistemul Solar, unde nucleul se află în centru, iar electronii orbitează pe niște traiectorii bine stabilite.

1919 - **Ernest Rutherford** găsește prima dovadă a existenței **protonilor**.

1921 - **James Chadwick și E.S. Bieler** trag concluzia că stabilitatea nucleului e asigurată de interacțiunea nucleară tare dintre particulele componente.

1922 - **Niels Bohr** primește Premiul Nobel pentru Fizică, mai precis „pentru serviciul în studiul structurii atomilor și a radiațiilor emantate de aceștia”.

1923 - **Arthur Compton** descoperă că radiațiile X au și un caracter corpuscular.

1926 - **G.N. Lewis** propune termenul de **foton**, pentru a denumi cuantele de lumină (și cuantele radiațiilor electromagnetice în general).

1928 - **Paul Dirac** prezice existența unei antiparticule asemănătoare cu electronul, cu aceeași masă de repaus, dar încărcată cu o sarcină elementală pozitivă.

1930 - **Wolfgang Pauli** prezice existența **neutrinului**.

1932 - **Carl David Anderson** demonstrează experimental existența **pozitronilor**.

1932 - **James Chadwick** dovedește existența unui nucleon de o masă apropiată de cea a protonului, dar de sarcină neutră, pe care o numește **neutron**.

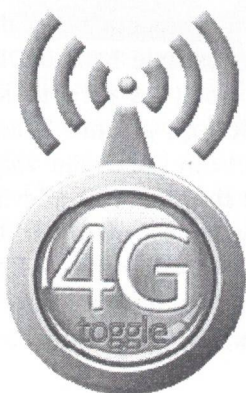
1934 - **Ernest Orlando Lawrence și Stan Livingston** realizează primul ciclotron.

1934 - **Hideki Yukawa** concepe o nouă teorie menită să descrie interacțiunile nucleare și prevede existența unei particule de schimb, cu masa de 200 mase electronice, pe care o numește **mezon**.

(Bibliografie: <http://www.wikipedia.org>)

Gabriela-Luciana Cojocaru, clasa a VI-a B; prof. coord., Vasile Astăcioae

Ce înseamnă 4G?

Long Term Evolution (LTE) este tehnologia wireless capabilă să asigure viteze de conectare la internetul mobil de până la 100 Mbps, de zece ori mai rapid decât rețelele 3G. Acest lucru înseamnă că utilizatorii vor putea viziona conținut TV de înaltă definiție pe mobil, vor putea efectua videoconferințe HD, vor putea juca jocuri complexe online fără nicio problemă, iar melodiile sau aplicațiile vor fi descărcate instant. Pentru a putea beneficia de viteza oferită de tehnologia LTE, utilizatorii vor trebui să își achiziționeze telefoane și tablete compatibile. Julien Ducarroz, chief commercial officer Orange România, a declarat că, odată cu lansarea serviciilor 4G, vor fi disponibile și telefoane sau tablete compatibile.

Inițial vor fi disponibile mai multe modele de modemuri 4G și doar câteva modele de telefoane și tablete. Printre terminalele compatibile 4G lansate recent în țara noastră sau care vor fi disponibile în curând, se numără Apple iPhone 5, Nokia Lumia 920, Samsung Galaxy Note II și Motorola RAZR HD. Recent lansata tabletă Apple iPad mini va fi, de asemenea, compatibilă cu rețelele 4G.

Altă poveste de vară...

Avem atâtea lucruri de povestit, mii de amintiri minunate și o mulțime de oameni alături de care am trăit momente unice și pe care nu-i vom uita niciodată. Fără să ne dăm seama, în fiecare vară trăim o nouă aventură, o poveste în care doar noi suntem protagoniști. La sfârșitul ei stăm mereu și ne gândim la tot ce s-a întâmplat și realizăm că a trecut prea repede timpul.

În această vară am mers, așa cum se obișnuiește, la mare, în Tabăra de elevi de la 2 Mai. Am făcut aproape tot ce ne-am propus, dar în cea mai mare parte am realizat lucruri noi, la care nici nu gândeam.

Totul a început cu multă emoție: un grup mare de oameni cu valize, stând și așteptând trenul care anunța o călătorie lungă, plină de peripeții. Aceștia eram noi, nerăbdători să trăim o poveste incredibilă, alături de persoanele dragi nouă.

Odată ajuns trenul, cu grabă ne-am urcat și... cu emoții am pornit. Drumul a fost lung, având în vedere că ardeam de nerăbdare să ajungem. Am găsit însă diferite metode pentru a păcăli timpul: am cântat, am încercat noi jocuri de grup și am dormit, pentru ca drumul să pară cât mai scurt.

După ce soarele și-a făcut apariția, am aflat bucuroși că mai avem doar puțin până la destinație. Agitația era mare și, odată ajunși în gara Mangalia, fiecare s-a îndreptat cu bagajul spre o nouă călătorie, însă de această dată mai scurtă, doar până la tabără. După cazare, fără să stăm mult pe gânduri, am alergat spre nisipul fin și fierbinte, spre marea care ne aștepta de atâta timp, cu nerăbdare. Am dat startul distracției! În prima seară am făcut o scurtă călătorie până în Vama Veche. Acolo concerta Alexandru Andrieș; erau concertele Stufstock. Apoi, câteva ore de somn au fost bine-venite pentru a căpăta forțe proaspete.

A urmat o nouă zi în care toată lumea s-a bucurat de razele soarelui și de apa cristalină. Nu ne cunoșteam între noi atât de bine, dar jocurile cu mingea, vestitele scufundări și stropirea cu apă ne-au unit fără să ne dăm seama, așa cum se întâmpla când eram mai mici.

Odată cu apusul soarelui s-a anunțat o altă escapadă, dar de această dată în Costinești. Cu toții ne-am pregătit intens. Noi, fetele, ne-am îmbrăcat cu cele mai frumoase ținute, băieții și-au aranjat părul și s-au parfumat, cu toții având același scop: impresionarea celorlalți. Aproape de tabără ne aștepta un autocar, în care am urcat imediat. La Costinești, după o trecere în revistă a stațiunii, am invadat ringul la Discoteca Ring.

Iarăși somn, dar scurt de tot, apoi vizita la cea mai bună prietenă: marea. Totul era perfect: soarele, apa, noi, distracția și profesorii noștri, domnul Romeo Roman și domnul Gheorghe Nuțu, care vegheau asupra noastră ca niște părinți iubitori. Seara am petrecut-o în cadrul taberei alături de un alt grup de tineri de vârsta noastră, de la Roman. Cu multă căldură ne-au primit alături de ei pentru a petrece o seară de neuitat. Totul a început cu vestitele bancuri, la care am râs cu poftă. Mai apoi, au început să răsunе cântece cunoscute de toți, pe care le-am fredonat indiferent dacă unii din noi aveau voce sau nu. Important era că ne simțeam într-adevăr bine și că eram acolo cu toții, nelipsiți de

lumina zâmbetelor. Din păcate însă, și acea noapte a trebuit să se termine.

O altă zi, care se anunța destul de interesantă, avea ca scop vizitarea stațiunii Mamaia. Am luat împreună cu cei de la Roman un autocar și am plecat. Acolo ne-am împărțit în două grupuri: unii au mers la Aqua Magic, iar alții au vizitat diferite locuri interesante în cadrul stațiunii.

Noi două am optat pentru vestitul parc de distracții Aqua Magic. Acolo am văzut tobogane, piscine de tot felul și foarte multă lume. Orientarea a fost destul de grea inițial, acel loc având o întindere mare, dar imediat ce am înțeles cum merg lucrurile, ne-am intrat în rol și ne-am simțit foarte bine. Am stat acolo până la închiderea parcului, după care am mers să vizităm Satul de Vacanță. Ca în orice stațiune, am găsit foarte multe standuri cu suveniruri destul de ieftine, care ne făceau cu ochiul. Nu am rezistat tentației și am luat și noi câte ceva pentru cei dragi de acasă. Mergând în continuare, am zărit imediat parcul de distracții, din care nu lipseau trenulețul, roata, caruselul, mașinuțele și alte invenții menite să distreze tinerii. Plini de adrenalină, am încercat și noi cât mai multe și am făcut poze pentru a avea amintiri. Ne-am simțit extraordinar!

După o zi atât de plină, am avut nevoie de una puțin mai liniștită. Dar cum noi nu prea știm ce înseamnă asta, am găsit diferite activități care să ne mențină ocupați. Alături de un instructor, băieții noștri și cei de la Roman au jucat un meci de rugby tag pe plajă. A fost senzațional, mai ales că noi, fetele, am făcut o galerie pe cînste. După acestea ne-am răcorit în mare și am făcut poze pentru a immortaliza soarele și frumusețea peisajului. Întorși în tabără, am jucat cărți, dând tot felul de pedepse celui care pierdea, după cum era regula. Timpul a trecut imediat. Seara am făcut o plimbare până la „Pensiunea lui Nea Marin”, unde s-a realizat emisiunea „Serviți, vă rog”, în 2011. Acolo ne-am bucurat de priveliște și am făcut poze de grup. Întorși în tabără, am organizat o seară plină de cântece și bancuri. Ne-am simțit foarte bine, având fiecare ocazia să spună ce găndește și să arate ceea ce știe să facă mai bine, fără a fi criticat.

În următoarea zi am mers din nou la plajă pentru a ne bronză și pentru a face baie în apa sărată a mării. Mai târziu, ne-am întors în tabără pentru a ne lua rămas bun de la cei de la Roman, care plecau în acel moment. Am promis că vom păstra legătura cu ei și așa am și făcut. Restul zilei l-am petrecut în cadrul taberei, jucând-ne și povestind.

Așa au trecut toate aceste zile și am ajuns din păcate și la ultima... Pe data de 10 august am fost nevoiți să ne strângem bagajele și să ne pregătim de plecare. Cu tristețe în suflet ne-am luat la revedere de la acel loc minunat și de la oamenii care ne-au suportat cu multă răbdare glasurile gălăgioase, timp de o săptămână. Ne-am urcat în tren, cu un oarecare gol în suflet, gândindu-ne la tot ce am trăit. Oboseala însă ne-a doborât repede și am adormit fără să ne dăm seama, având în minte promisiunea că ne vom întoarce și anul viitor, pentru a trăi o altă poveste minunată de vară...

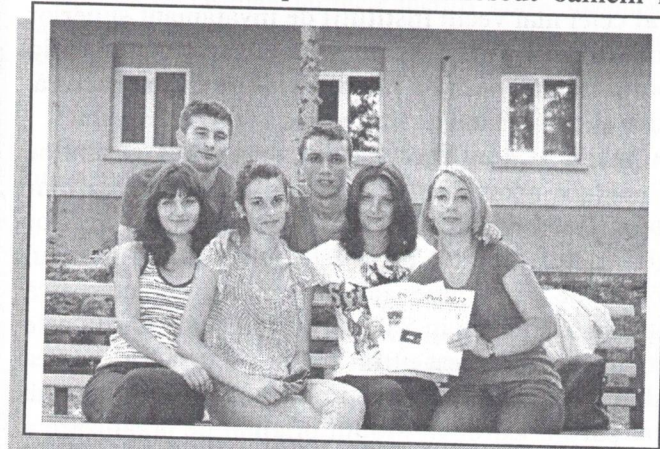
Magda Gavrioloia, clasa a X-a A, Valentina Popa, clasa a X-a A

O provocare – Tabăra Națională de Jurnalism Muncel, 2012

În vacanța de vară, în august, alături de doamna profesoară Loredana Bompa și alți colegi, am avut ocazia de a merge în tabăra de jurnalism de la Muncel, județul Iași. Prima zi a fost cea mai grea, ca orice început, dar am reușit să ne adaptăm. Am cunoscut oameni minunați, de la care am învățat multe lucruri legate de jurnalism, televiziune și radio, ne-am făcut noi prieteni.

Timp de o săptămână, am avut sarcina de realiza ziarul taberei, pe care l-am numit „Puls”, fiecare dintre noi venind cu informații, impresii, gânduri și idei. Bineînțeles că nu a lipsit nici distracția: am cântat, am dansat, am fost, pentru câteva momente, actori. Toate acestea ne-au apropiat și mai mult unii de alții, ajutându-ne să ne cunoaștem mai bine.

A urmat ziua pe care am așteptat-o cu toții, și anume vizita la Televiziunea Iași. Astfel, am avut ocazia de a fi invitați la emisiunea, difuzată în direct, „Vară pentru noi”. Cu această ocazie am înțeles cum se prezintă emisiunile de știri. Aici am înțeles și importanța celor din

spatele camerelor de luat vederi.

Apoi am mers la Radio Iași. Acolo am făcut cunoștință cu echipa de redacție, am discutat despre munca lor și am fost uluiți de ineditul acestei activități.

Cei care s-au înscris la secțiunea „Radio” (mai exact noi, cei din Neamț) am realizat câteva interviuri în direct, fiind coordonați de domnul Valeriu Ștefan, membru al echipei Radio Iași (cărui îi mulțumim pentru tot ceea ce ne-a învățat), interviuri care au fost difuzate în direct la radio.

Ultima seară petrecută în tabără a fost dificilă, deoarece urma să ne despărțim de prietenii pe care i-am făcut. Una peste alta, au rămas amintiri frumoase care ne-au deschis noi orizonturi profesionale.

Mădălina Rîpanu, clasa a XI-a A

Momente istorice – Muzeul Universității „Alexandru Ioan Cuza“

Dirigintelui meu, Grigore Manole, cu respect

„Istoria este un ghid de navigație în timpuri de restriște.

Istoria reprezintă ceea ce suntem și motivul pentru care suntem așa.“

(David C. McCullough)

O zi atât de timidă de primăvară, încât chiar și soarele dimineții se teme să răsară de frica unei ploii reci. Noi, elevii clasei a XII-a a Liceului Economic „Vasile Conta”, împreună cu secundul nostru diriginte, domnul profesor Romeo Roman, urcam la fel de timizi în modestul tren Regiotrans cu destinația Iași.

Scopul vizitei în acest oraș era, evident, vizitarea universităților cu ținută preferențială în alegerea unei facultăți după finalizarea liceului. Emoțiile erau evidente... Ni le stăpâneam cu greu, iar prin colțurile cabinelor din tren se auzeau glasuri timide: „Oare cum va fi?”, „Oare vom fi impresionați?”, „Tu ce crezi?”

Vizita în Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” a fost un moment de neuitat pentru toți, desprinzându-ne cu greu de „Sala pașilor pierduți” și îndreptându-ne spre un loc necunoscut nouă, și anume Muzeul Universității „Alexandru Ioan Cuza”..., un loc care ne-a captat atenția din clipa în care am pășit în el.

Actualul muzeu al Universității „Alexandru Ioan Cuza” a fost conceput în spiritul continuării eforturilor inițiate în urmă cu peste un veac de savanți precum Teohari Antonescu și Orest Tafrali. Prima structură instituțională destinată păstrării bunurilor culturale din spațiul academic a luat naștere în 1916 și era dedicată conservării antichităților intrate în patrimoniul Universității, ca urmare a excavațiilor arheologice din arealul culturii Cucuteni și al cetăților grecești de la Marea Neagră. În perioada dintre cele două războaie mondiale, multe dintre inițiativele destinate prezervării și valorificării patrimoniului academic au aparținut cercetătorului Ilie Minea. După al Doilea Război Mondial, toate aceste materiale au intrat în custodia Muzeului de Istorie a Moldovei, instituție subordonată Ministerului Culturii.

Interesul pentru păstrarea tuturor mărturiilor privitoare la activitatea Universității pot fi consemnate odată cu începuturile instituției, atunci când în fruntea acesteia s-a aflat Titu Maiorescu, rector între anii 1863 și 1867. Inițiativele privind conservarea și valorificarea științifică a bunurilor culturale, prin intermediul unor publicații specializate, s-au concretizat însă mai târziu, pe măsură ce așezământul academic ieșean și-a afirmat o identitate specifică. Preocupările pentru salvarea patrimoniului istoric al celei mai vechi instituții de învățământ superior din țară s-au intensificat sub impactul transformărilor dramatice prin care a trecut societatea românească în secolul XX. Acestea au dus la distrugerea unor mărturii importante, în special a elementelor de infrastructură, precum diverse clădiri sau piese de mobilier, materiale didactice și cursuri universitare.

Părăsind subiectivismul descrierii istoriei acestui muzeu, merg cu drag spre ceea ce ne-a șocat, și anume Muzeul Civilizației Cucuteni. Secția dedicată civilizației Cucuteni acordă un loc central tuturor creațiilor aparținând oamenilor din vechime, iar perimetrul expozițional este organizat în raport cu specificul acestor manifestări. Astfel, vizitatorii vor pătrunde mai întâi în Sala artelor, putând privi celebrele vase cu motivul spiralei, pictate în roșu, negru și alb, apoi în Sala ocupațiilor, unde a fost amenajată o locuință caracteristică epocii și sunt expuse diverse unelte și arme, pentru ca circuitul să se încheie în Sala tezaurului, care găzduiește exponate cu o valoare inestimabilă, precum podoabe și obiecte de cult. În acest ultim spațiu s-a urmărit crearea unei atmosfere speciale, prin reliefurile meandric ale pereților de lut și tavanul care reproduce cerul înstelat, sub care și-au făcut civilizația acum 7000 de ani locuitorii acestei părți a Europei. Modul original de organizare a spațiului este completat printr-un bogat material ilustrativ de factură audio-video, constând în prezentarea rezultatelor cercetărilor arheologice, în special a celor experimentale, astfel încât întregul ansamblu ajunge să restituie într-o manieră autentică un fragment din umanitatea de odinioară.

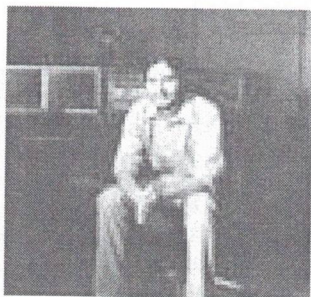
Pentru a mă putea desprinde de ultimele cuvinte, doresc să închei prin a vă ruga, dragi cititori, să iubiți istoria prin prisma personalităților care au format-o și să îndemnați ca în drumul vostru spre „Iulius Mall”, să treceți în vizită și prin casa lui Alexandru Ioan Cuza din Copou. El vă așteaptă cu mare drag. (Acum, fie vorba între noi: e atât de gentil, încât vă lasă să faceți fotografii numai bune de pus pe facebook, chiar în biroul său.)

Foto: doi dintre elevii clasei a XII-a: Alexandra Voinea și Ciprian Găman, în biroul rectorului Universității „Alexandru Ioan Cuza”; acum, studenți.

Alexandra Voinea, clasa a XII-a (acum studentă, anul I, FEAA, Univ. „Al. Cuza Iași“)

Un om format la... „Conta” - Ionuț Filip

Ești designer de sunet, inginer de sunet și ai luat Premiul de sunet „Andrei Toncu” – pentru filmele Strung Love și Fotografia (regia: Victor Dragomir; producător: UNATC), în cadrul Festivalului Internațional de Film Studențesc CINEMAUIBIT, ediția a 14-a, București 2010. Din 2012, când ai absolvit, colaborezi cu WEAREBASCA, ca inginer și designer de sunet, pentru promovările Discovery România, TLC și Animal Planet. Cum ți-ai atins tu visurile? Ce crezi că ar trebui să știe să facă elevii de azi? E momentul amintirilor pentru tine, al proiecțiilor în viitor pentru copiii Liceului nostru. Împletește un curcubeu... arc peste timp!...

Doamnă dirigintă, lucrurile sunt destul de simple, atât timp cât ne întrebăm și ne răspundem la două întrebări: „Ce îmi doresc să fac?” „Ce am de făcut în direcția asta?” **Însă trebuie să ajungem la aceste întrebări.**

Fiind copil în gimnaziu, elev în clasele primare, cred că puteam simți faptul că educația e ca o poartă prin care descoperi tot ce e în exteriorul tău (fără să-mi pot explica în argumente, pentru că atunci nu ai noțiuni și totul se rezumă la simțire), iar mai târziu, pe măsură ce mă apropiam de sfârșitul copilăriei, mă descopeream pe mine însumi. Din acest motiv, știam că școala e locul în care tot ce te frământă ori îți stârnește întrebări căpătă un sens. Cărțile, lectura au fost primul pas spre visul meu. Cărțile mi-au devenit prieteni, niște prieteni care erau tot timpul lângă mine și care nu cereau nimic în schimb. Cărțile au suplinit niște lipsuri în familie și în viața mea de copil.

Citind, devii curios, prinzi curaj și, mai apoi, simți o apartenență la lumea lor. Lectura e prima treaptă în dezvoltarea oricărei pasiuni, fie ea muzica, artele plastice, dansul..., deoarece reușești să înțelegi cum să te exprimi, cum să ceri, cum să întrebi și cum să îți explici ceea ce simți. Fără să-mi dau seama, citind cărți, am realizat că îmi place să povestesc. Să spun povești, pe care le-am trăit ori imaginat și, mai apoi, să arăt cum văd eu lucrurile din jurul meu.

La un moment dat, fiecare din noi înțelege și simte nevoia de a face ceva pentru cei din jurul său (pentru familie, pentru prieteni, pentru cei dragi) și atunci te întrebi: „Ce pot să fac eu cel mai bine, pentru mine și pentru cei din jurul meu?” Unii simt să ajute oamenii bolnavi și vor să ajungă doctori, alții să construiască case, alții să ajute la rândul lor copiii și chiar și oamenii mari să se cunoască și să se educe.

E foarte important să te gândești ce simți că trebuie să faci pentru tine și pentru cei din jurul tău. Eu am simțit să povestesc, să spun povești mai scurte sau mai lungi. Asta de mic copil. Apoi, pe măsură ce creșteam, am ajuns să-mi dau seama cum pot cel mai bine să povestesc. Unii pot povesti în cuvinte, alți oameni povestesc în muzică, alții prin numere, iar unii - prin imagini (prin fotografii) și sunete. Eu mi-am dorit să povestesc, și acum spun povești, prin sunete. Ca să pot povesti prin sunete, de mic copil am învățat să ascult, am ascultat vocile oamenilor din jurul meu, vocile părinților, vocile colegilor. Am ascultat ce fac eu, toate zgomotele de pe stradă și din natură.

Astfel școala, apoi cărțile și lectura în liniște, alături de încrederea în familie și dascăli te pot ajuta să faci ce îți dorești!

Chiar dacă am 24 de ani, aceleași lucruri sunt încă valabile, la care adaug răbdarea și voința, pentru că toată viața, asemenea unor copii, învățăm, cunoaștem și ne cunoaștem pe noi înșine.

La toate cele de mai sus eu am adăugat încrederea în Dumnezeu!

Sper să fie cu folos puținele lucruri spuse, formularea lasă de dorit (motiv pentru care nu povestesc în cuvinte). În naivitatea și mirarea mea de copil, pe care o aveam atunci, și sper că o mai am și acum, cred că acestea sunt lucrurile ce m-au adus unde sunt azi.

Cu stimă, Ioan

Simt și eu nevoia să adaug lista premiilor luate de Ionuț, așa-i zic eu.

Ca și pentru părinți, în ochii noștri, ai profesorilor, adesea, rămâneți copii: frumoși, curați la suflet și dornici să faceți lumea mai bună.

Vă mulțumim că existați, căci fără voi, noi n-am mai avea putere să mergem mai departe.

Prof. Cristina Ioan

Marele premiu @ FISS „CineMAiubit” 2010,
 Premiul criticii @ FISS „CineMAiubit” 2010,
 Premiul de montaj @ FISS „CineMAiubit” 2010,
 Premiul de sunet @ FISS „CineMAiubit” 2010,
 Premiul de interpretare masculină @ FISS „CineMAiubit”, 2010,
 Premiul de scenografie în film românesc @ FISS „CineMAiubit” 2010,
 Premiul special al publicului @ FIS „Filmul de Piatra” 2011,
 Premiul I @ FNS “BEST” Brașov 2011,
 Cel mai bun film românesc @ FIS Ploiești, 2011,
 Cel mai bun film străin @ FIFS MIFEC 2011,
 Cea mai bună regie @ FNFAS Reșița 2011,
 Cel mai bun film studențesc @ FNFR 2011
 Cel mai bun scenariu @ FFDEV “Future Movie” Galați, 2011
 Cel mai bun scurtmetraj @ FF Chitila 2011
 Premiul pentru cel mai bun scurtmetraj românesc la Next IFF 2012
 Mențiune specială pentru scurtmetraj @ FIF Gijon 2010
 Premiul criticii @ FISS „CineMAiubit” 2010

SFÂNTUL APOSTOL ANDREI

„Am aflat pe Mesia, care se tâlcuiește Hristos” (Ioan 1,41)

Numele „Andrei” provine de la cuvântul grecesc „Andreas”, care înseamnă om curajos.

Sfântul Apostol Andrei a fost fiul lui Iona, care locuia în Betsaida Galileii, orașel situat pe malul lacului Ghenizaret.

La început se ocupa cu pescuitul, apoi a fost ales primul ucenic al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, fiind numit și „cel dintâi chemat” al Domnului. Mai târziu l-a atras și pe fratele său Petru la credința creștină, zicând: „Am găsit pe Mesia, care se tâlcuiește Hristos”(Ioan 1,41).

Din clipa aceea, ca și ceilalți apostoli, Sfântul Andrei l-a însoțit pe Iisus, pe drumurile Țării Sfinte, adăpându-se din izvorul nesecat al dumnezeieștilor descoperiri pe care le-a adus Mântuitorul. A fost martor ocular la faptele minunate săvârșite de Domnul nostru Iisus Hristos, s-a împărtășit din cuvântul dumnezeiesc, dătător de viață, al credinței celei noi întemeiate de Hristos și, mai presus de toate, a văzut Patimile Domnului, a plâns moartea Lui pentru noi și s-a întărit în credință, în Ziua Învierii.

Sfânta Scriptură ne istorisește că după Cincizecime, Sfinții Apostoli au tras la sorți pentru propovăduirea Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Atunci, Sfântului Andrei i-a căzut sorțul să meargă în mai multe părți ale lumii, cum ar fi Scitia (Dobrogea de azi).

În acest sens avem mai multe dovezi arheologice care atestă prezența Sfântului Andrei pe teritoriul țării noastre. Astfel, în Dobrogea există „Peștera Sfântului Andrei”, unde el a pustnicit în perioada apostolatului, „Pârâiașul Sfântului Andrei”, o biserică cu hramul lui și foarte mulți tineri îi poartă numele cu mult respect.

Ucenicul Domnului a umblat în aceste locuri nu în grabă, ci cu răbdare, în fiecare zi zăbovind și învățând pe oameni să postească, să se roage, să facă milostenie, botezându-i în numele Sfintei Treimi. De asemenea Sfântul Andrei îi convingea pe oameni să renunțe la închinarea la idoli și să-L cinstească pe adevăratul Dumnezeu. Pe unde mergea, întemeia comunități creștine, hirotonind preoți și episcopi, care au continuat misiunea lui sfântă. La noi în țară creștinismul este de origine apostolică, deoarece a fost răspândit chiar de apostolul Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

„Ocrotitorul României” a murit ca mucenic la Patras (Grecia), fiind răstignit, cu capul în jos, pe o cruce în formă de „X”, numită și „Crucea Sfântului Andrei”. Citind viața sfântului, aflăm că atunci când a văzut crucea, el a exclamat: „Doamne Iisuse Hristoase, primește în pace sufletul meu, căci acum este vremea a veni și a Te vedea pe Tine cel dorit. Primește-mă, bunule Învățător, și nu porunci a fi pogorât de pe cruce trupul meu mai înainte până nu îmi vei lua sufletul!”

Zicând Sfântul Andrei acestea, iată a coborât din văzduh o lumină cerească asemenea unui fulger, care s-a așezat pe capul lui și care a început să strălucească asemenea soarelui, încât nimeni nu putea să-l privească. După o jumătate de oră, când lumina a dispărut, atunci și Sfântul Apostol și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, mergând în fața Dreptului Judecător să-și primească răsplata de la Dumnezeu pentru faptele sale bune.

În prezent, o părticică din moaștele Sfântului Apostol Andrei se află în Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Târgu-Neamț, unde creștinii merg deseori și se roagă cu credință, considerându-l protector.

În semn de prețuire pentru întreaga sa viață dedicată lui Dumnezeu și pentru curajul cu care a înfruntat moartea martirică, Biserica noastră îl cinstește în mod deosebit pe Sfântul Apostol Andrei în ziua de 30 noiembrie.

Profesor de religie, Maria Moisiu

Știați că...

...Ordinul religios al vestalelor (de la zeița Vesta, ocrotitoarea căminului familial) era foarte influent în vechime? Vestalele erau selectate la vârsta de 6-10 ani și trebuiau să slujească într-o castitate absolută. Îmbrăcate în alb și acoperite cu văluri albe, misiunea acestor preotese păgâne consta în special în întreținerea focului sacru în templu și în stropirea pământului cu apă scoasă din fântâna nimfei Egeria.

Dacă erau prinse că și-au încălcat jurământul de castitate, erau bătute cu vergi și îngropate de vii. Istoricii romani relatează despre 12 asemenea cazuri. După serviciul de 30 de ani, vestalele erau primite în societate cu multe onoruri și privilegii, fiindenerate ca sfinte. Ulterior aveau dreptul să se căsătorească, deși la acea vârstă le era destul de greu să-și găsească soți.

RUGBY TAG

De mic copil, atras de sport, mi-am dorit dintotdeauna să încerc și rugby-ul, dar nu am avut niciodată această șansă pentru că nu am dispus de echipamentul necesar sau de copii de vârsta mea cu care să împart aceeași dorință.

Dar, uneori, lucrurile se întâmplă în viața noastră atunci când ne așteptăm mai puțin: niciodată nu aș fi crezut că o să ajung să joc rugby la mare; era ultimul lucru la care m-aș fi gândit atunci când am plecat în tabără.

Totul a început în tren, când domnul profesor Romeo Roman, organizatorul acestei excursii, ne-a povestit cum și-a petrecut timpul alături de elevi în anii precedenți, și când ne-a menționat de acest sport, Rugby Tag, mi s-a părut foarte interesant și am zis că nu ar trebui să ratez această ocazie.

Zis și făcut! Ajunși în stațiunea 2 Mai, în primele zile ne-am bucurat de frumusețea mării, dar nu am uitat de ceea ce mi-a promis domnul profesor. Și uite așa, într-o dimineață splendidă, domnul Romeo ne-a anunțat că a vorbit cu instructorul de Rugby Tag, care ne aștepta deja pe plajă pentru meciul cel mare.

Ajunși pe plajă, eram cu toții entuziasmați de ceea ce urma să se întâmple. Acolo l-am întâlnit pe domnul Marian Cucuteanu, fost rugbyst la Poli Iași până în anul 2004, acum profesor de sport, cel care urma să ne explice regulile jocului și să ne arbitreze.

Dar ce este Rugby Tag? Tag Rugby-ul este o activitate fizică rapidă, fără contact direct cu adversarul. Cooperarea, integrarea și determinarea, alături de o responsabilitate colectivă și individuală sunt elementele cheie în jocul de rugby-tag.

Cureaua tag este cea purtată în jurul taliei, de care sunt atașate două eșarfe din material viu colorat prinse de curea prin sistemul „arici”. Cureaua cu cele două eșarfe (taguri) se poartă peste tricou, care trebuie să fie băgat în șort sau în pantaloni. Echipele se deosebesc după culoarea TAGURILOR.

Scopul jocului este înscrierea a cât mai multe încercări, prin culcarea balonului în terenul de țintă. Numai jucătorul cu balonul trebuie atins (tag). Jucătorul cu balonul poate alerga schimbând adversarii, dar nu poate să își folosească mâinile pentru a-și apăra eșarfa. Singurul contact permis este acela când eșarfa este smulsă; orice alt contact (obstrucționarea adversarului, smulgerea balonului, blocarea adversarului cu brațele) trebuie penalizat cu lovitură de pedeapsă.

Intrând în joc, mi-am dat seama că lucrurile sunt destul de complexe. După câteva minute, eram cuprinși de acest joc, ne-a fermecat de-a dreptul pe toți, nimic nu părea mai important decât șansa de a marca un eseu și în plus, aveam și câțiva susținători pe margine, pe care nu îi puteam dezamăgi. Nici nu mi-am putut închipui cât de solicitant poate fi acest joc: deja după primele 10 minute eram cu toții complet epuizați.

A fost o experiență deosebită, de neuitat, pe care aș repeta-o oricând, cu cea mai mare plăcere, și am să o fac ori de câte ori o să mai am această ocazie.

Lucian Cădere, clasa a XII-a A

Cu prietenie, cititorilor revistei *Contează!*

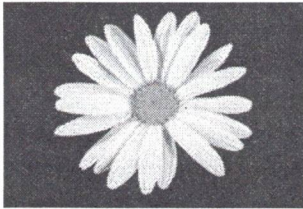
Rugby-ul este o artă. Forță, inteligență, fantezie, viteză, spectacol... toate țin de jocul de rugby.

Rugby-ul Tag este o activitate fizică rapidă, fără contact direct cu adversarul, care se adresează atât băieților, cât și fetelor sau echipelor mixte.

Rugby-ul Tag este o combinație între distracție și energia dată de mișcare.

Cu stimă,

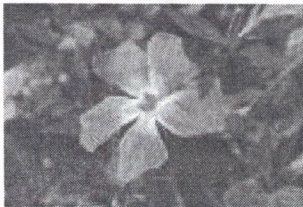
Prof. Marian Cucuteanu,
Antrenor Rugby Club N.M.S. Iași

Fascinația numerelor lui Fibonacci

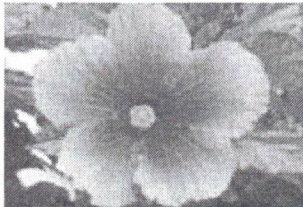
Fibonacci (1170-1240) este considerat ca unul dintre cei mai mari matematicieni europeni ai Evului Mediu. S-a născut în Pisa, oraș italian faimos pentru turnul său înclinat, care parcă stă să cadă. Tatăl său a fost ofițer vamal în orașul din Africa de Nord numit Bougie, așa încât Fibonacci a crescut în mijlocul civilizației nord-africane, făcând însă multe călătorii pe coastele Mediteranei.

Șirul lui Fibonacci este o secvență de numere în care fiecare se obține din suma precedentelor două din șir. Astfel, primele zece numere ale șirului lui Fibonacci sunt: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55,... (primele două sunt predefinite, iar restul se obțin în mod recursiv, din suma precedentelor două: $1=0+1$; $2=1+1$; $3=2+1$...).

Șirul Fibonacci, în matematică, se referă la explicațiile metafizice ale codurilor din universul nostru. Aceste numere apar peste tot în natură, pornind de la aranjamentul frunzelor, de la șabloanele petalelor unei flori și ajungând la falangele mâinii umane, de la zile de naștere și până la zidurile Piramidelor.

Plantele nu au cum să cunoască numerele lui Fibonacci, dar ele se dezvoltă în cel mai eficient mod. Astfel, multe plante au aranjamentul frunzelor dispus într-o secvență Fibonacci în jurul tulpinii. Anumite conuri de pin respectă o dispunere dată de numerele lui Fibonacci și de asemenea floarea-soarelui. Urmând secvența lui Fibonacci, frunzele unor plante pot fi astfel dispuse încât să ocupe un cât mai mic spațiu și să obțină cât mai multă lumină de la soare.

Idea dispunerii frunzelor în acest sens pleacă de la considerarea unghiului de aur de 222,5 grade, unghi care împărțit la întregul de 360 grade va da ca rezultat numărul 0,61803398..., cunoscut ca rația șirului lui Fibonacci.

În altă ordine de idei, numărul petalelor florilor este de cele mai multe ori un număr al secvenței Fibonacci: **Iris, crin** - 3 petale.

Trandafir sălbatic, viorele, lalele, majoritatea florilor - 5 petale.

Margaretele pot avea 34 de petale sau 21 cel mai comun.

Eduard Plăcintă, clasa a VIII-a B; coord., prof. Manuela Trofin

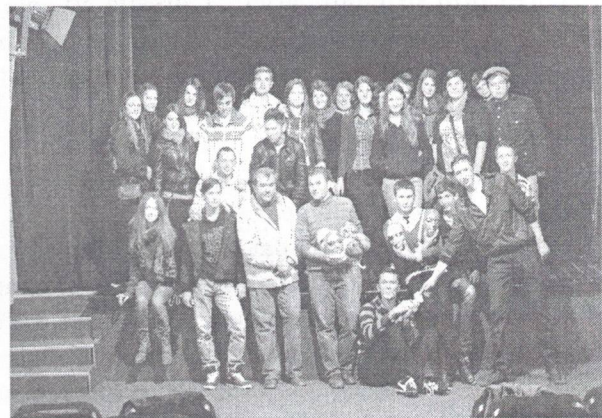
În vizită la Universitatea de Arte „George Enescu” Iași

Am rămas profund impresionată de frumusețea artei, la ea acasă. Întâlnirea cu domnul conf. univ. dr. Matei Bejenaru și studenții de la Facultatea de Arte Vizuale și Design mi-a deschis ochii asupra infinitului creator al acestui domeniu profesional. Seriozitatea cu care se muncește, dar mai ales talentul studenților în a da „viață” creațiilor lor trezesc în sufletul oricărui privitor emoții nebănuite. Cel mai special spațiu didactic mi s-a părut studioul foto, locul unde studenții finalizează imaginația creațiilor lor cu ajutorul tehnologiei de înaltă performanță.

Întrebarea pe care mi-am pus-o, referitoare la admitere, și-a găsit un răspuns rapid: admiterea în facultate se face pe baza unor examene, în care trebuie să se facă dovada talentului, imaginației și dragostei pentru fotografie.

În urma acestei vizite, am conștientizat cât de mult iubesc arta fotografică, faptul că mă regăsesc în acest spațiu și îmi doresc să îmi continui pregătirea într-o astfel de echipă minunată, trăindu-mi visul...

Magdalena-Ioana Scutaru, clasa a XI-a A

Designul vestimentar

Designul vestimentar este un mijloc de ilustrare, percepție și experimentare a frumosului prin intermediul produsului creat. Designul este un domeniu de confluență între creativitate și artă, de producere a obiectelor de serie, utile, la interferența dintre frumos, știință și tehnică. Designerul este de fapt un proiectant care:

- ține seama de faptul că produsul nou creat trebuie să corespundă exigențelor economiei de piață, asigurând cu investiții modeste beneficii importante;

- ține seama de necesitățile și pretențiile consumatorului;
- ține seama de faptul că produsul trebuie să se vândă.

Designerul urmărește trei obiective: 1. pentru cine se produce; 2. ce se produce; 3. cum se produce.

Îmbrăcămintea bine aleasă constituie pentru purtător o sursă de confort, plăcere și sprijin; orice produs de îmbrăcăminte trebuie să satisfacă condiții de:

- funcționalitate, climă, tip de îmbrăcăminte, starea purtătorului;
- adecvarea la stilul de viață;
- potrivire, aspect, utilizare adecvată a materialelor;
- înfrumusețare, să avantajeze purtătorul (culoare, material, model);
- camuflare (bătrâni, invalizi, siluete cu probleme, timp liber);
- amuzament, modă, vârstă, preț, durata de viață a produsului.

Succesul unui produs de îmbrăcăminte este asigurat funcțional, structural și decorativ; etapele de design sunt realizate în limitele acestor aspecte.

Aspectele funcționale sunt reprezentate prin modul în care produsul își îndeplinește funcțiile comune sau specifice:

- ♣ cerințe generale: să permită mișcarea corpului; să asigure funcțiile fiziologice și confortul; să realizeze funcția de protecție față de agenții externi;

- ♣ cerințe specifice: să îndeplinească cerințe pentru persoane cu o anumită ocupație, cu handicap, copii, femei însărcinate, bătrâni.

Aspectele structurale subscriu îndeplinirii funcțiilor („*forma urmează funcția*” Frank Lloyd).

Aspectele decorative se subordonează și se armonizează cu aspectele funcționale și structurale, se încorporează în cele structurale (constau din alegerea culorii, desenului materialului; detalii, elemente constructive: cusături, falduri, pliuri, funde, nasturi, capse, broderii); sunt părți constructive care nu se folosesc pentru camuflarea defectelor de execuție, a lipsurilor.

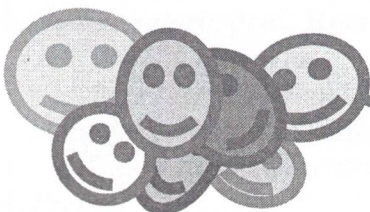
Îmbrăcămintea este percepută vizual, prin elemente plastice fundamentale, ale căror potențial trebuie înțeles și speculat.

Elementele plastice sunt utilizate pentru a pune în evidență personalitatea omului, pentru a-i susține activitatea, pentru a controla în mod pozitiv atenția asupra purtătorului prin accentuarea calităților dorite și minimalizarea celor nedorite.

Dacă sunteți pasionați de a vă realiza singuri îmbrăcămintea preferată, încercați să vă realizați propriul „*mini atelier*” de confecții la voi acasă, așa cum vă sugerează imaginea alăturată:

Știați că...

- ...în alegerea îmbrăcămintei importantă este și greutatea persoanei? Femeile cu o statură înaltă și subțire vor purta îmbrăcăminte din țesături mai groase, în culori tari și cu imprimeuri sau desene mari.
- ...pentru femeile scunde și subțiri se recomandă îmbrăcămintea din materiale în culori uni sau desene și imprimeuri mici.
- ...fracul este un element de vestimentație utilizat în diverse ocazii, la ceremonii sau festivități culturale.

Material realizat de elevii clasei a V-a C, îndrumați de prof.
Codruța Balan

CUPRINS:

După cincisprezece ani	1
Gânduri aniversare.....	2
<i>Arome stelare</i> , Mara Cojocariu, clasa a VI-a C.....	6
<i>Pe cărările naturii, ajung într-o poveste</i> , Ștefana Huțanu, clasa a VII-a C	7
Educația moral-civică a preșcolarilor/ E toamnă iar la Tg.-Neamț.....	8
Engleza pentru cei mici/ Mesaj de grupa „Petale de lumină”.....	9
A fi educator.....	10
Schimbarea în activitatea didactică	11
Mărturisirile unui Profesor	12
Tabăra de reviste școlare Muncel - Gabriela Marin, clasa a XII-a A	14
O excursie... în primă audiție - Bianca Murariu, Iustina Muraru, clasa a IX-a A	14
Mari artiști... mici artiști.....	15
Practicanții de azi, profesioniștii de mâine! - Florinela-Elena Alucăi, Adina-Mădălina Sofica, clasa a X-a A	16
Topul partenerilor comerciali ai României - Rareș Ravariu, clasa a XI-a B.....	17
Flora din zona orașului Târgu-Neamț - Marta Bejan, a VIII-a A, Gabriela Pavăl, a VIII-a A	18
Din istoria fizicii... - Gabriela-Luciana Cojocaru , clasa a VI-a B	19
O altă poveste de vară... - Magda Gavriloaia, Valentina Popa, clasa a X-a A	20
O provocare – Tabăra Națională de Jurnalism Muncel, 2012 - Mădălina Rîpanu, clasa a XI-a A	21
Momente istorice – Muzeul Universității „Alexandru Ioan Cuza“ - Alexandra Voinea, clasa a XII-a	22
Un om format la... „Conta“ - Ionuț Filip	23
Sfântul Apostol Andrei	24
Rugby Tag - Lucian Cădere, clasa a XII-a A	25
Fascinația numerelor lui Fibonacci – Eduard Plăcintă	26
În vizită la Universitatea de Arte „George Enescu” Iași - Magdalena-Ioana Scutaru, clasa a XI-a A	26
Designul vestimentar	27

Pagina de critică

**Așteptăm propunerile și
sugestiile voastre pe adresa
revistaconteaza@yahoo.com**

Mulțumim!

Radio „Conta“!

Știri, informații, curiozități, anunțuri, starea vremii și a vremurilor... acum în direct, de luni până vineri, de la 7,00 dimineața până la 6,00 seara, în pauzele dintre ore.

De la 11,50 la 12,10, emisiunea „PAUZA DE RÂS...”, în direct cu ascultătorii noștri.

Echipa redacțională: Ionuț Vlaicu, Ramona Micu, Bianca Urzică, Elena Oprea, Rareș Ravariu, Isabela Năstase, Răzvan Iațesen și... oricare dintre voi.

Frumusețea iernii cu albul fulgilor de nea presărați peste gândurile noastre, cu dulcele ecou al colindelor, cu imaginea în suflet a celor dragi, să vă petreacă într-un nou an împliniți, iubiți, fericiți. Să aveți un 2013 așa cum vi-l doriți!

Echipa de redacție a revistei CONTEAZĂ!

„Contează!”

Apare sub egida Editurii „Egal” Bacău, tel./fax 0234/519803

ISSN 2069-5764

Coeditor: Liceul Tehnologic „Vasile Conta” Tg.-Neamț

Adresa redacției: Str. Radu Teoharie, nr.3, tel.: 0233/791228

Email: revistaconteaza@yahoo.com

Colectivul de redacție:

Redactor-șef: Gabriela Marin

Redactori: Rareș Lipan, Mara Cojocariu, Ștefana Huțanu, Gabriela-Daniela Popa, Gabriela Marin, Bianca Murariu, Iustina Muraru, Florinela-Elena Alucăi, Adina-Mădălina Sofica, Rareș Ravariu, Marta Bejan, Gabriela Pavăl, Gabriela-Luciana Cojocaru, Magda Gavriiloaia, Valentina Popa, Mădălina Rîpanu, Lucian Cădere, Magdalena-Ioana Scutaru, Eduard Plăcintă

Coordonatori: prof. Romeo Roman, prof. Daniela Cristea, prof. Karina Cojocariu, prof. Emilia Cojocariu

Culegere text: Gabriela Marin, prof. Romeo Roman

Corectura: Grupul „Româna corectă” al Facultății de Litere – Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău (coord., conf. univ. dr. Ioan Dănilă)

Prepress: Mariana Bistriceanu

**Magazinele de altădă de pe bulevardul V.I. Lenin
(actualmente, Ștefan cel Mare) din Tg.-Neamț, în anul 1975**